

Naucatulubie, sztuczna inteligencja i sztuka. Mateusz Chrobok, Tomasz Rożek, Mateusz Chrobok.
Dzień dobry.

Tak, dzisiaj poroznałem o czymś chyba najbardziej nieokreślonym, co można sobie wyobrazić.
Ciężko zdefiniowanym.

Docencie proszę to, docencie, docencie, że po prostu sztuce będzie rozmawiał informatyk, inżynier i fizyk po prostu, co już na samym wstępie jest lekko karkołomne.

Już mamy tak dobre nastroje, bo próbowaliśmy troszkę sprawę jakoś zmierzyć, przygwoździć.

Na razie się nie udało, ale liczymy na waszą pomoc.

Kilka rzeczy na początku, żeby nie zapomnieć, bo to rzeczy ważne dla nas i chętnie o nich mówimy.

Dziękuję Uniwersytetu Śląskiego za to, że nas gości, to jest studia Uniwersytetu Śląskiego, dzięki współpracy z Uniwersytetem możemy tutaj być.

I za to dziękujemy bardzo.

Druga sprawa, przypomnienie o książce.

Książka, jak działa kosmos, Układ Słoneczny, o pewnej dosiamwitnej sędzi kosmicznej.

Pięknie ilustrowana książka dla dzieciaków, które się interesują kosmosem, albo które chcielibyście, żeby się zainteresowały kosmosem.

Książka już jest z drukarni, przed sprzedaż zakończyła się jakiś czas temu.

Już jest w magazynach Nauka Tolubie, więc wysyłamy ją na bieżąco.

Gdybyście szukali prezentu z okazji, nie wiem, dnia dziecka, zakończenia roku szkolnego, to moim zdaniem to jest całkiem dobry pomysł.

Dla tych, którzy nas oglądają mamy rabat i teraz muszę to przeczytać, żeby tego nie pomylić.

5% nachasło naukowy prezent, ale rabat obowiązuje tylko i wyłącznie do końca jutrzejszego dnia, czyli do końca 16 maja.

I rabat obowiązuje na te zestawy książkowe, które znajdziecie w zakładce na prezent.

Co jeszcze? Czy o czymś powinniśmy jeszcze powiedzieć?

Dzisiaj pojawi się z nami razem Krzemysław, który opowie dwóch tematach.

Oczywiście, który jest najbardziej tutaj, takim kringzowym elementem naszego...

To jest pewien folklor.

Pewien folklor, on też będzie w takim nieco związanym ze sztuką.

Mam nadzieję, że też to docenicie.

Co jeszcze powinniśmy jeszcze wspomnieć?

Te twarze, które widzieliście na początku na kładce, to znaczy to, co Wam się pojawiało

zapowiadając live, to jest wytworzone oczywiście w Mid Journey,

czyli w jednym z generatorów obrazów na podstawie promptu, który się pojawił.

Byliśmy odzorowani moim zdaniem całkiem nieźle, chociaż przerysowani w pewnych miejscach.

To już interpretacja w sztuki.

No to co? To te kwestie, o których powiedzieć chcemy i musimy mamy za sobą.

Teraz stały element naszego spotkania każdego.

Co wydarzyło się w temacie sztucznej inteligencji od ostatniego razu?

Tak się troszkę zawiesiłem, chciałem powiedzieć przez ostatni miesiąc,

ale ostatnie spotkanie nie było miesiąc temu, tylko 2,5 tygodnia temu.

Więc od ostatniego czasu, co się wydarzyło?

Chciałbym powiedzieć, że to krótko było to niewiele, ale to zupełnie nieprawda.

Kolejny raz jest tego tyle, że moglibyśmy przez o tym rozmawiać przez 1,5 godziny.

Pierwsza rzecz, która się jest związana z tym tematem naszym, czyli ze sztuką, to konkurs fotograficzny wygrał gość, który stworzył sobie obraz, i tutaj proszę, żebyście pokazali ten obraz, to jest tam jedynka, który został wytworzony przez sztuczną inteligencję.

To, co widzicie na ekranie teraz, to przeszło, jak zwycięzca miał uzyskać główną nagrodę i napisał, ha, wcale że nie, wcale że ja nie zrobiłem tego zdjęcia, to jest wygenerowane.

I z tym jest śmieszna historia, bo teraz jeżeli stwierdziło, no słuchajcie, no w takim wypadku to może porozmawiajmy o tym, rozpoczniemy debatę, że potrzebna jest, nie wiem, osobna kategoria, trzeba coś tym zrobić, on powiedział, nie, nie, ja wycofuję tę pracę, więc w żadnym wypadku nie do niczego takiego nie doszło,

ale to jest jeden z takich przykładów, gdzie coś, co ma być sztuką, gdzie było oceniane jako sztuka, no okazało się, że zupełnie sztuką było, bądź nie było, o czym mam nadzieję, dzisiaj będziemy rozmawiać.

Tak, bo ja cię chciałem zapytać, i to dotyczy nie tylko i wyłącznie obrazów, ale też dźwięków, też tekstów, czy to nie jest sztuka, ale innego typu.

Sztuka takiego zaprogramowania, takiego wyuczenia, która być może wcale nie jest prosta.

Ale to sobie zostawmy może gdzieś tam, gdzieś tam na za chwilę.

Nie wiem, czy to jest ten moment, czy jeszcze chcesz o czymś podiedzieć, bo ja mam tutaj jedną rzecz odnotowaną, o której chciałem wspomnieć, czyli scenarzystów.

To za chwilę, bo jeszcze tak z Kronikarskiego obowiązku.

Google odpaliło na swoim IO, opowiedziało o nowych rzeczach, które się pojawiają. Myślę, że jest kilka takich ciekawych.

Pierwszy to jest ich model Palm II, które tam ma różne wielkości, tam Zbizon jest Unicorn i inne takie, które są kolejnymi dużymi modelami językowymi i one są wykorzystywane w różnych miejscach, między innymi w wynikach wyszukiwania, czyli w przyszłości, jak to się będzie w wyszukiwarkach pojawiało, możecie mieć nie tylko wyniki tego, jakie tam są strony, ale też odpowiedzi z takiego AI, co spowoduje, że prawdopodobnie będzie jeszcze mniej ruchu do prawdziwych stron i coraz więcej użytkowników będzie się po prostu zatrzymywało na tym etapie, że oni będą dostawali odpowiedź i koniec, po co mają szukać dalej.

Pojawiło się jeszcze taki projekt, jak Tailwind, który dla mnie jest bardzo ciekawy, bo to jest tak, jakbyś zbierał sobie takie swoje notatki, swoje dokumenty w jednym miejscu i potem możesz w tym wchodzić w interakcję.

To znaczy budujesz sobie taki model wedle opisu Google, dzięki któremu będziesz później mógł powyciągać sobie selektywnie rzeczy, które z tym są związane, zadać w pewien sposób pytania i wyciągnąć tę wiedzę, którą sobie zbierałeś.

To też jest to dostępne tylko w Stanach, ale pewnie otworzą prędzej czy później w Europie. Czyli w skrócie sytuacja, w której na przykład uczeń, albo osoba dorosła, która co jakiś czas bywa na jakichś spotkaniach, w konferencjach, coś przeczytała i, patrz, wyłączyło mi się, to ty czy to było?

To nie, to nie, to nie.

Na konferencjach, gdziekolwiek indziej, gdzieś robisz notatki, wszystko to wrzucasz do jednego worka,

zadajesz pytanie i algorytm znajduje w tym odpowiedź?

Tak, jest w stanie jakby syntetyzować to, co się znajduje w tych notatkach i podać ci odpowiedź na podstawie jakby tego tych twoich lokalnych informacji, które w sobie pozbierałeś.

Ok, masz coś jeszcze, czy mogę do moich ulubionych scenarzystów coś?

Tak, i jeszcze to, co jest ciekawe i pojawiło się w Google Docsach, to to, że te modele będą wspierać właśnie Google Docsie.

To znaczy będziecie w stanie, pisząc w Docsach na przykład powiedzieć w stwórzmi, Konspeks, scenariusz cokolwiek innego

i te modele tam będą zainplementowane, co jest jakby odpowiedzią na działanie Copilot'a ze strony OpenAI'a.

Więc to jest jakby taka wyścig zbrojeń trwa, są akcje i reakcje i chyba tyle z takich bardzo szybkich rzeczy, bo to się bardzo szybko dzieje.

Jest jeden jeszcze kawałek, który jest związany z tym, że wyciekły rzeczy z wewnątrz Google'a, rzekomo, w którym napisali oni, że nie mają wcale fosy i oni mają taki sam problem jak...

Co to znaczy?

No właśnie, mają taki sam problem jak OpenAI, że ludzie przelewają tą wiedzę, my mówiliśmy o tym ostatnio o raffinacji, przelewają wiedzę z wielkich modeli, które mają, które kosztują miliony, dziesiątki milionów dolarów do przełuczenia, które mają bardzo dużo parametrów, więc to wymaga dużej ilości.

Grafik, mocy obliczeniowej, prądu.

I okazuje się, że są modele takie open-source-owe dostępne na coraz lepszych licencjach, które robią właściwie to samo.

I to jest coś, co jest dla mnie zupełnie nieintuicyjne wobec tego, o czym mówiliśmy na pierwszym naszym odcinku, bo wydawało mi się, że kurczę, te firmy będą miały jakiś taki oligopol, że będą trzymały te modele, one będą w samym środku tego.

A teraz się okazuje, że jesteśmy w stanie jako społeczność przelać tą wiedzę w coraz mniejsze, bardziej dedykowane modele na coraz bardziej otwartych licencjach i stosować je do własnych celów.

To też powoduje, że oczywiście będą zagrożenia, związane z tym, że to będzie coraz mniej kontrolowane.

Ale jak już wewnątrz Googla podobno o tym mówią, to wydaje mi się, że to jest coś bardzo realnego ze względu na to, że pokazuje moc, bo przełuczenie takiego modelu lokalnie to jest około koszt 100 dolarów, więc kilka rzędu wielkości mniej.

A to daje nadzieję na to, że będzie się to rozwijać, że to będzie dostępne dla wszystkich i będzie się rozwijać bardzo szeroko.

Czy to oznacza, że model biznesowy tych dużych firm, które wyłożyły te dziesiątki milionów dolarów nie dla tego,

że są organizacjami charytatywnymi, tylko po to, żeby zarobić, właśnie się wysypał?

Nie do końca, ale moim zdaniem są tam już pierwsze skazy, bo widziałem pierwsze takie testy, które pokazywały, że precyzja w odpowiedzi na pewne pytania, to tam jest 89 kontra 90%, i to nie na rzecz chata GPT, w tym wypadku tam było chyba 3,5, ale na rzecz tego open source'owego modelu, bo tam była lama taki model stosowany i to jest niesamowite, bo to pokazuje, że oczywiście te firmy są do przodu, ale społeczność zaczyna nadążyć.

To jest związane z taką nową techniką, która jest związana z przełuczaniem, która zdecydowanie spowodowała, że jest tańsze, ale to są jakieś tam detale implementacyjne.

OK, zanim zaczniemy na dobre, bo jeszcze jedna rzecz do podsumowania, która w zasadzie może być i podsumowaniem ostatnich 3 tygodni, ale też wstępem do całego dzisiejszego, do całej dzisiejszej naszej rozmowy, czyli z całych scenarzystów w Stanach Zjednoczonych, zanim do tego przejdziemy przypomnienie dla Was.

Oczywiście możecie i bardzo prosimy o zadawanie pytań.

Z wielką przyjemnością dowiadujemy się, o czym się chcecie dowiedzieć Wy, czego chcecie się nauczyć, i w zasadzie nigdy nie ukrywamy, nie ukrywaliśmy, że to Wy jesteście współtwórcami tego formatu.

Więc jeżeli pytań nie będzie, to i nam będzie trudniej tą rozmowę prowadzić w sposób interesujący dla Was, nie dla nas, tylko dla Was, a przecież spotykamy się tu po to, żebyście Wy z tego wynieśli, jak najwięcej.

Jeżeli nasze rozmowy Wam się podobają, udostępnicie, proszę, choćby teraz link do tego, spotkania do tego live'a w Waszych mediach społecznościowych, im więcej osób się dowie, tym będzie po prostu wesalej, bo będzie więcej interakcji.

Tak jest.

Tak, no to nie przedłużając.

W Stanach Zjednoczonych duży protest scenarzystów.

Sprawdziłem scenarzyści, ten związek zawodowy scenarzystów w scenach zjednoczonych jest dość starym związkiem zawodowym na około 100 lat, protestował kilka razy.

I sprawdziłem, przy jakich okazjach protestował.

Protestował wtedy, kiedy wchodziła telewizja.

Protestował wtedy, kiedy pojawiały się płyty CD, płyty DVD.

Też przełom.

Też przełom.

Protestował za każdym razem, gdy ostatecznie okazywało się, że scenarzystów potrzeba więcej. Bo protestował także na przykład z powodu, nie wchodząc oczywiście w szczegóły, z protestową przy okazji powstawania, czy dużego ruchu, czy powstawania dużych platform

streamingowych.

Jeżeli porównam świat dzisiaj i świat wtedy, kiedy było tylko i wyłącznie kino, to nie mam wątpliwości, że dzisiaj scenarzystów potrzeba więcej, że mają więcej pracy, że mają więcej rzeczy do zrobienia.

I zastanawiam się.

I chciałem Cię zapytać o opinię.

Jak Ty to widzisz?

Czy to nie jest tak, że my, już wschodząc z tych scenarzystów, że my jednak protestujemy zawsze jak jest jakaś nowość, ale historia nas uczy, że prawie zawsze, prawie zawsze większości z nas, po prawie każdej zmianie, jest po prostu wygodniej i lepiej?

Uogólnienie takie twarde.

Ja bym powiedział, że te przypadki, o których powiedziałaś, wejście DVD, czy platform streamingowych, to myślę, że to oczywiście był jakiś strach przed zmianą, który gdzieś tam był manifestowany, natomiast na koniec dnia to ci ludzie mieli szersze spektrum dotarcia, więc więcej treści mogło być konsumowanych.

Teraz ten strach, jak rozumiem, wynika z tego, że oni zostaną zastąpieni, natomiast być może znowu będzie tak, że będą scenarzyści wspierani przez sztuczną inteligencję, tą taką generatywną i znowu wyjdą na tym lepiej.

Właśnie oni tego nie chcą.

To znaczy oni mówią tak, chcemy pisać scenariusze w największym skrócie.

Nie chcemy wypełniać detalami ram, które buduje algorytm.

Nie chcemy tego narzędzia, ponieważ nie chcemy być elementem tego procesu, chcemy być twórcami.

Ja dzisiaj będę chyba filozofował.

Ale dla mnie to jest taka kwestia tego, jak ty tworzysz coś, gdzie sztuka jest wytworem człowieka, to czy ty użyjesz do tego tylko i wyłącznie swoich dłoni, czy jakiegoś narzędzia, czy to dalej jest sztuka.

Bo dla mnie, jak masz jakieś narzędzia, które usprawnia ci ten proces, które powoduje, że coraz szybciej jesteś w stanie coś zrobić, dokładnie, niedokładnie, mam problem z miarą tego, czy to jest lepsze, czy gorsze, ale to narzędzie, jeżeli istnieje, to dlaczego go nie używać do wytwarzania sztuki. Więc dla mnie, jeżeli ktoś będzie tworzył więcej, więc się rzeczy będzie konsumowane, więcej będzie w stanie zachwycać ludzi, dlaczego by nie?

Pewnie teraz, jeżeli mamy jakiś spektrum sztuki, to wyobrażam sobie, że z kolejną taką ewolucją w tym wypadku będziemy w stanie stworzyć jeszcze szersze spektrum, które trafi do większej ręki ludzi.

A czy to nie jest tak?

Próbuję się tutaj postawić ich rolę.

Czy to nie jest tak, że jak jesteś malarzem

i masz przed sobą płótno, na którym malujesz to, co chcesz,
albo co ktoś u ciebie zamówił,

no bo z tym mamy do czynienia w przypadku, powiedzmy, nie wiem,
scenarzystów, którzy piszą kolejny sezon jakiegoś serialu,
ale generalnie jest płótno.

Jasne, że płótno może być małe, bądź duże, tam ma być, nie wiem, scena historyczna,
albo jakiś taki wież, nie wiem, przyrodniczy lantrawcik,
nieważne, ale generalnie jest puste i ty tworzysz.

A teraz przychodzi moment, w którym ktoś mówi tak,
to tu masz płótno, ale na tym płótnie już są główne postaci.

Ty tylko domaluj takie detaliki, takie smaczki,
że z punktu widzenia artysty, z punktu widzenia twórcy
jest to trochę upokarzające.

Ok, rozumiem, że jak masz narzucone takie ramy,
wielu artystów powiedziało, nie, ja tak nie chcę działać.

I to jest spoko, nie?

I to jest właśnie ten protest.

No ok, ale możesz mieć proces twórczy, tak sobie go wyobrażam,
wiesz, siostra na SP, te sprawy,

w którym właśnie te ramy powodują,
że ty teraz możesz kreatywnie zacząć z nich wychodzić,
że ktoś ci coś narzucił, a ty jesteś w stanie to przeinaczyć.

W sensie wyobrażam sobie, że dla niektórych to być może nowy początek
i tak jak ja jestem człowiekiem, który słabo niestety ogarnia sztukę,
tak wyobrażam sobie, że to jest początek jakiejś nowej ery dalej.

Ale to nie tylko tak w superlatywach,
bo do zagrożeń też przejdziemy z tym związanych,
natomiast dla mnie to, że się to pojawia,
to tak jak rozmawialiśmy sobie w przypadku innych twórców,
na przykład tekstów, jeżeli to będzie w 80% dobre
i będzie bardziej dostępne,
to pewnie zaspokoi jakieś potrzeby,
które pewnie ze względów ekonomicznych w tej chwili nie są zaspokajane.

Ja takim przykładem, akurat słowa pisanego,
są scenariusze gier RPG,
gdzie w tej chwili można sobie tam wpisać postaci,
wpisać mniej więcej, co chcesz zrobić
i duże modele językowe całkiem ładnie takie rzeczy generują.
Powstają pierwsze gry,
i to gry, w których postaci zaczynają,
są jakby podłączone na przykład do czat GPT,

czy do innych elementów,
i na żywo opowiadają ci o pewnych elementach,
to jest za każdym razem inne,
ale ma te detale, które zostały gdzieś tam zaprogramowane,
żeby znać ten topór,
bo dała ci go królowa Elfów i w ogóle i takie tam sprawy.
I to wyobrażam sobie, że będzie znowu,
zupełnie nową przestrzenią,
bo to nie będzie takie statyczne,
tylko będzie o wiele bardziej dynamiczne,
więc wydaje mi się, że ten wszechświat sztuki się ogólnie poszerza.
Okej, zaczynamy od tekstów?
Zaczynamy od tekstów.
Podzieliliśmy sobie jakby na kilka rodzajów sztuki,
nasze działania.
Pierwszy z nich to są...
To już może być słabe dla kogoś,
kto jest bardziej lotny w tych tematach niż my?
Tak, pewnie tak.
Zresztą ten, kto ogląda,
czy jeżeli oglądają nas, mam nadzieję,
miłośnicy sztuki, znawcy sztuki,
to być może mogą momentami zgrzytać ze mami.
Ja sobie wyobrażam ten piach tam,
który i skry powoduje.
Bo to, o czym mówimy, jakby powód,
dla którego w ogóle rozmawiamy,
to są duże modele językowe,
które tak blisko są tego naszego poczucia,
czegoś nie super doskonałego,
ale sztuczna inteligencja,
że zachwyciliśmy się nimi.
I teraz ten...
Chciałbym Wam pokazać jeden scenariusz,
który został zrealizowany w formie reklamy.
I ten scenariusz, on nie powstał teraz.
On powstał już cztery lata temu.
To jest scenariusz, który poproszę,
żeby tam zaraz poleciał,
dla reklamy pewnej marki samochodowej,
który został w pełni napisany przez EIA
i człowiek tylko był tam reżyserem.
Oczywiście, cała reszta obsługi były ludźmi.
Ten kawałek, to było coś,

co zostało napisane w 2019 roku,
jeszcze przed wybuchem LLMów.

I to już spełniło swoją funkcję,
zainteresowało ludzi.

A powiedz ja, czy ten samochód był prawdziwy
i ten człowiek był prawdziwy?

Tak, tak.

Tu to nie było wygenerowane...

Tak, tak.

To było wszystko prawdziwe,
tylko na poziomie tekstu,
ten scenariusz, który...

Ja myślę, że w tym kawałku niewiele mogliście go zobaczyć,
ale scenariusz był w całości stworzony przez EIA.

OK.

I teraz to jest pierwszy stopień swobody,
jak ja sobie go wyobrażam,
w którym mamy pewne miejsce na kreatywność.

Są specjalne narzędzia,

takie jak Jasper,

które są wykorzystywane w marketingu.

Hej, napisz mi blog post, napisz mi scenariusz,

napisz mi inne takie rzeczy,

które będą coraz bardziej popularne.

I to, moim zdaniem,

jest jeden z przykładów sukcesu

stosowania takiej technologii.

Nie mówię, że nie ma ludzi, którzy napiszą lepsze,

bo na pewno stworzą lepsze reklamy.

Tu oczywiście hajp był taki,

że to pierwsza taka reklama wytworzona,

ale zakładam, że treści tworzonych przez EIA

będzie więcej,

które będą trafiały do naszych gustów.

OK.

Czy to się odbywa na takiej samej zasadzie?

Wybacz to pytanie,

jeśli jest zbyt naiwne.

Czy to się odbywa na takiej samej zasadzie,

jak działa, no właśnie,

duży model językowy,

czyli ty wprowadzasz takie jakieś punkty,

powiedzmy, węzłowe,

czyli, że ma być samochód,

że on ma być, nie wiem, być może został wprowadzony,
że ma być biały, tak,
albo srebrny, a nie czerwony,
że ma być wzruszająco emocjonalne,
czyli wprowadzasz słowa klucze,
a on na zasadzie statystyki je łączy.
Może tak być?
To znaczy, ja nie widziałem,
bo tutaj nie podzielono się z tego,
co wiem, w tym przykładzie, jakby promptem,
czyli tym, co zostało wprowadzone
do stworzenia tego.
To jest jakby efekt, o którym tam opowiadają.
Natomiast w tej dalszej fazie,
czyli jak przejdziemy do grafiki generatywnej,
czy do filmu generatywnego,
to takie rzeczy jak najbardziej się pojawiają.
I tu jest taki ciekawy moment,
w którym mamy łączenie tych rzeczy,
bo możesz powiedzieć do
takiej metody generującej tekst.
Hej, wymyśl mi teraz tekst z charakterystycznymi elementami reklamy,
i on ci ten tekst stworzy,
a ten tekst następnie można wykorzystać
właśnie w narzędziach, które generują,
czy to obraz, czy dźwięk, czy wideo,
odpowiednio go wygenerowały.
Więc jakby wiesz, na poziomie scenariusza
tego takiego kawałka,
no scenarzyści się mogą troszkę bać.
Rozumiem ten strach.
Naprawdę rozumiem ten strach.
Przez wiele różnych analogii,
że się przechodzili w ciągu tych kilku naszych programów,
więc pominę to i daruję sobie,
ale rzeczywiście ten strach rozumiem.
Powiedz, czy ten model
znowu nie wiem jakichś słów użyć,
żeby zostać dobrze zrozumiałem,
czy ten model, który tworzył tę reklamę,
czy powiedzmy tworzył ten tekst,
jak on był porównywalny,
jak byś go porównał z dzisiejszym czatem GPT,
co on mógł więcej albo mniej,

czy one były w ogóle z tej samej bajki, czy...
To jest inna epoka.
Znaczący to cztery lata różnicy,
to jest już jakby epoka,
jeżeli chodzi o rozwój,
to były jakby...
w tamtym wypadku,
jeżeli się nie mylę,
to było z laboratorium IBM Uconu,
wykorzystywane do generowania,
i na pewno...
na tamtym czasie nie było
tak szerokim modelem z tak dużą ilością wiedzy
w środku tak bardzo zaawansowanym,
więc to jest taki przykład przeszłości,
który już się załapał.
Takiej przeszłości wydawałoby się dalekiej,
bo cztery lata, ale tylko cztery lata z drugiej strony.
Gdybyś dzisiaj dokładnie te same pytania
zadał dzisiaj funkcjonującym,
czy świetnie działającym modelom,
jak bardzo ta reklama by się różniła?
Co w niej by mogło być innego?
I jak jesteśmy w temacie sztuki,
to ja mam takie skrzywienie,
które jest związane z funkcją celu.
No bo co ty chcesz uzyskać przez tą sztukę?
Czy ona ma złapać za serce?
Czy ona ma być bardziej jakaś efektowna?
Jak można to zmierzyć?
Ja mam tę trudność,
że mam straszną trudność ze zmierzeniem sztuki.
Wyobrażam sobie...
Czy na przykład Krzemysław przypadkiem
nie zmierzył sztuki?
Krzemysław mówi o kreatywności.
Ok, czyli jeszcze...
Dojdziemy zaraz do tego.
Natomiast jeżeli chodzi o ten taki element,
czy to będzie lepsze czynnie,
trafi do innych ludzi.
Więc i to będzie dobre,
czy to będzie dobrze dobre,
na pewno byłoby pewnie

szersze słownictwo,
bardziej precyzyjne w pewnych kwestiach,
no bo tym te modele głównie się różnią,
te dzisiejsze od tamtych starszych,
natomiast dalej będą w stanie spełniać taką potrzebę.
Być może coraz lepiej.
Duży model językowy, który zapytaliśmy o to,
czym jest sztuka, powiedział, napisał,
nie wiem, jakie słowa powinienem mówić, powiedział,
napisał, wyżycił z siebie,
że sztuka to wyraz twórczej ekspresji ludzkiej,
miło z jego strony, że powiedział ludzkiej,
która inspiruje, wzrusza i poszerza
nasze postrzeganie świata.
Ja mam problem z definicjami sztuki,
w ogóle, bo taka starożytna sztuka
tworzona przez ludzi,
tutaj tworzone przez ludzi za pomocą narzędzi,
pytałem znajomych,
jak oni rozumieją sztukę takich bliżej sztuki
i ja nie rozumiem lepiej sztuki po tym wszystkim,
powiem szczerze, mam tą trudność,
że wszystko może być wytworem sztuki,
natomiast jeżeli coś wzbudza w tobie emocje,
wzrusza cię w jakiś sposób,
to jest to po prostu sztuka,
która pasuje do ciebie jak taki puzzle
i uruchamia pewne mechanizmy.
No właśnie, u ciebie może uruchomić,
u mnie niekoniecznie uruchomi
i na tym polega też trudność i definicja.
I teraz wyobrażam sobie, że jak wiesz,
że przegrzamy ilość dostępnej sztuki we wszechświecie,
no to jesteśmy w stanie
wpasować się tym kluczem większą ilość ludzi,
więc...
Ok, więc why not?
Jest plus, nie?
Ok.
Ale jakim kosztem jest to robione?
I kosztem jest to robione tego,
że i tu bym tak sobie przeleciał troszeczkę
do obrazu generatywnego,
bo tam jest najwięcej obecnie problemów

w świecie artystów,
bo okazało się, że bardzo wielu artystów
odnajduje swoje prace w różnych dziełach,
które są tworzone np. przez Stable Diffusion,
przez modele, które się tam pojawiają,
a to głównie dlatego, że
no wszystko to, co jest w internecie,
jest wykorzystywane do uczenia,
czyli to jest taki model, gdzie
jeżeli nie zastrzeżesz sobie praw,
no to po prostu wezmą to,
nauczą się ciebie i koniec.
I teraz masz ludzi, którzy mają styl,
z tych stylów są znani,
z tych jakby są rozpoznawani,
z tego ktoś uczy się modelu i co,
nie mają pracy,
i jakby zostało to zabrane wbrew ich,
wbrew ich woli, tak,
no bo nikt się na to nie zgadzał,
ale było w internecie.
No dobra, to wszystko zależy,
co masz na myśli mówiąc, zostało zabrane,
bo jeżeli to jest tak,
że ten obraz został wzięty
i nieco tylko zmodyfikowany,
to rozumiem ten obóz.
Ale jeżeli to jest tak,
że masz jakiś styl, ok,
po czym człowiek widzi,
nie wiem, w galerii, w muzeum ten obraz
i się inspirował i stwierdza,
to ja też chcę malować świat
kropkami,
albo chcę malować świat
figurami geometrycznymi, jak kubiści.
No to, no to,
czy to oznacza, że on to im ukradł?
Czy to oznacza, że on się tym zainspirował?
Rozumiem, wiesz, że my tu wchodzimy,
tu wchodzimy po bardzo cienkim lodzie,
ja nie wiem, gdzie jest ta granica,
ja nie wiem, czy na przykład,
bo może jest tak,

że człowiek się może inspirować,
ale jak dokładnie to samo zrobi algorytm,
to już kradnie.
No tak,
to jest brzytwa,
która jest bardzo trudna dla mnie,
to prawda.
Ja myślę, że wszyscy się inspirujemy
na podstawie wszystkich tych rzeczy,
które się pojawiają dookoła nas.
Jak ktoś komponuje Lod Trzmiela,
no to sorry, nie wymyślił tego,
tylko usłyszał Lod Trzmiela,
co nie znacza absolutnie,
że on nie jest artystą,
nie jest wielkim muzykiem,
nie jest wielkim kompozytorem,
bo Lod Trzmiela wcale nie oznacza,
że oni po prostu ukradli,
oni są świetnymi muzykami
i to z całą pewnością jest sztuka,
ale to jest Lod Trzmiela,
a nie coś wymyślonego.
Więc gdzieś tu jest ta granica
pomiędzy inspirowaniem się,
akradzieżą, nie wiem, gdzie ją ustawić,
ale zastanawiam się,
czy my mówiąc,
czy rozmawiając w kontekście
sztucznej inteligencji i sztuki,
czy my przypadkiem nie zapominamy o tym,
co wie, tym, co widzi,
tym, co słyszy, tym, czego doświadczył.
Na pewno.
Ja nie wierzę, że nie.
Musiałbyś mieć człowieka z Marsa,
który byłby zupełnie odizolowany
od naszej społeczności, coś, co wytworzy.
To będzie pewnie bardziej...
Zainspirowany może na Marsie?
Tak, zainspirowany czymś innym.
Natomiast chciałem się skupić
na chwilę na takiej warstwie
transpozycji, takiego transponowania,

czyli ty przetwarzasz coś, co widzisz,
jak zagrasz go na innym instrumentzie,
dodasz swoje interpretacje, emocje do tego wszystkiego,
to staje się czymś zupełnie innym.

Tylko pytanie, jak bardzo to teraz jest sztuka,
przez to, że nadałeś ten kawałek
siebie i do ilu ludzi znowu to się gdzieś tam
wpasuje i zagra im, że tak powiem w duszy,
czy to jest większa sztuka, czy mniejsza?
Moim zdaniem, jeżeli coś tworzysz
od początku do końca,
to można powiedzieć, hej,
ja się zacynam tu,
ta cała sztuka jest moja,
oczywiście masz te lata doświadczeń, inspiracji
natomiast to, czego doświadczamy
w przypadku generatywnego AI,
to jest to tam taki przykład właśnie ze stable
diffusion, że na podstawie prac jednego
gościa, których tam było parę set,
nauczyli model, no i teraz wszystkie
kolejne, które tam tworzą,
no to one wyglądają jak jego prace,
mimo że jego pracami nie są, no i
goście to bardzo boli, ja mu się absolutnie
nie dziwię. Ja też mu się je dziwię.
Ale on nie jest w stanie z tym nic zrobić,
no bo prace były dostępne w internecie,
ludzie sobie pouczyli modele,
a prawo nie radąza. Tak,
no i co on teraz ma stworzyć nowy styl,
nowe coś innego, co tworzył przez
wiele lat, dziesiątki lat, z czego był
znany, i z czego żył.
I z czego żył, tak. Jasne.
Was zachęcamy oczywiście do zadawania pytań,
możecie je zadawać w komentarzach,
czy oglądacie na YouTube, czy na Facebooku.
Nie ma to znaczenia, napiszcie pytanie,
bardzo chętnie je zadamy.
Czy my nawykamy już
element, ten element związany
z językiem? Z językiem tak,
zauważyłem pytanko, także wskoczę.

Mam pytanie, czy da się zobaczyć
sprawdzić koczata GPT? Nie da się
w tej chwili chat GPT od wersji tam
3.3.0 jest niedostępny.
Poprzednie modele GPT,
nie chat GPT są publicznie
dostępne, ale są też takie modele, jeżeli
chcesz zobaczyć jak to funkcjonuje, jak alpaka
albo lama, które są zupełnie otwarte,
opensource-owe, więc jest tego
coraz więcej. Dobra, czyli
zamykając, możemy zamknąć językowe?
Tak, myślę, że językowe możemy zamknąć.
To ja chciałem ostatni akord.
Zapytałem jeden z modeli językowych
czy poprosiłem? Jakiego osobę powinienem użyć?
Nie wiem, ale to z podstawu jakaś kartka.
Tak, tak, tak, z kieszeni.
Napisz krótki wiersz o Mateuszu Uchroboku.
Stylizowany na pana Tadeusza.
O, jest.
Ale nie śmieję się tak głośno, żeby po prostu
nie zagłuszać, dobra? Bo ja też nie jest
też trudno trochę zachować powagę.
Nie wiem, czy to jest sztuka.
O Mateuszu Uchroboku.
Młody wirtuozie.
W świecie technologii, swoją ścieżkę
przebierz.
Twój talent i wiedza, jak szlachetne
dziedzictwo osiągnięcia
twoich rąk, jak klejnoty na piersiach.
Co z tymi piersiami?
Wirtualne przestrzenie, jak pola
ujarzmione.
Twój kod jak raper, ostrość niewyobrażalna.
W twoich dłoniach narzędzia,
jak miecze spolonizowane.
Przybijają bariery, jak kozacy
zaognieni.
Mój Boże.
Współczesny informatyku, twórco rewolucji.
Kształcisz świat za pomocą
pikseli i funkcji.

Twój geniusz, jak sarmaci, dumny,
nieustraszony.
Twórczość twoja, jak hymn, jak
hymn, oddany ojczyźnie.
Z dużej ojczyźnie napisałam.
Niech twoja klawiatura brzęczy,
srebrne struny.
Twoje programy niech płyną,
jak woda z źródeł czystych.
Mateusz Uchroboku.
Niech twoja wiedza zdobywa
szczyty, boś ty narodem
cybernetycznych potomków
wieszczony.
I ostatnia.
Tak niechaj płyną, jak Wisła
wśród polskich łąk.
Twoje innowacje, jak szepty
znad niewidzialnych dróg.
Niech techno ojczyzna,
ojczyzna z dużej.
Wzbudza dumę w sercach o ty
Mateuszu Uchroboku.
Niech zawsze na czele
stoisz.
Kilka rzeczy można by tu nieco podostrzyć.
Proszę bardzo, to dla Ciebie.
Można by podostrzyć.
Ugotowałeś mnie.
Ale powiem Ci, jest to co?
Jest to coś.
Ja napiszę datę, ale nie podpiszesz,
bo to nie moje, ale pisze Ci datę
na pamiątkę spotkania z Mateuszem Uchrobokiem.
To dziękuję.
Dobra.
Nie wiem, co powiedzieć.
To jest ten moment, kiedy ja absolutnie
to jest tak odpłynięte.
Myślę, że żeby
uspokoić nieco atmosferę
przejdźmy do kolejnej formy sztuki.
Czyli do muzyki generatywnej.
Tak jak

pojawia się nam słowo,
pojawia się grafika i wszystkie inne rzeczy.
Chciałem zwrócić Waszą uwagę
na nowe projekty, które się pojawiają
z muzyką generatywną.
Jednym z takich szybkładów jest
Music LM, czyli Music Language
Large.
Teraz już mi się wszystko powieszało po tym,
które tworzyły
na podstawie Waszego prompta
odpowiednią muzykę.
Żeby nie być gołosłownym,
proszę opuszczenie pierwszego przykładu,
które się tam pojawia.
To jest taki kawałek,
który twórca, który powiedział
Hej wy generuj mi, zrobił taką muzykę
funky, która będzie miała
tam taki beat do tańczenia
i bardzo dobry bassline
w tle i sobie coś takiego leci.
I powiem szczerze, jakbym tam wszedł do klubu,
jakby to poszło,
w sumie to normalna muzyka.
Można po tańczyć. Drugi przykład,
w którym jest syn,
w którym jest tam dużo
pogłosu, w którym będzie
to jakby wpisujesz, tak?
Tak, wpisujesz sobie
i teraz ten drugi przykład, który
za chwilę poleci
i tam to będzie
historia, gdzie możesz nawet powiedzieć, że chciałbym
poczuć tutaj taką atmosferę przygody
i już tam
już powinniście powoli słyszeć.
I to są takie kawałki,
które będą znowu moim zdaniem odpowiadały
na pewne potrzeby.
Do gier, do takiego
studia, do
jakiegoś somtraku, który potrzebujesz

zbudować, bo to jest muzyka, która
nie ma prawa autorskich.
Znaczy ja tu nie słyszę,
ale od 3 lat nie znam całej muzyki świata,
na pewno muzyce wszystko się powtarza,
ale to na pewno
będzie miało swoje zastosowanie.
I co wszyscy muzycy wymrą?
Wiesz, może będzie kiedyś tak,
że będą kluby, które będą
nad drzwiami miały,
że wypuszczamy tylko ludzi, które
stworzono przez człowieka.
A może kiedyś będzie tak,
że na przykład na platformach
streamingowych
algorytm będzie analizował na bieżąco
kto słucha,
co słucha, w którym momencie słucha,
czy jest na ulicy, czy może jest w zaciszu
może, jakie ma emocje,
no bo przecież w czym jest problem, żeby
połączyć się chociażby z zegarkiem
na rękę, który ci mierzy
wszystko, co powinien mierzyć,
żeby wiedzieć, w jakim jesteś
w tym momencie w stanie.
I w czasie rzeczywistym będzie ci generował
to, co no właśnie.
Ty będziesz chciał, czy on będzie chciał,
czy coś będzie chciało, żeby słuchał.
To jest fajne, bo wyobrażam sobie tą ideę,
że teraz chciałbym być w stanie...
Tak właśnie zdradziłem, nie wiem, pomysł na...
Na startup, tak, róbcie coś takiego, ja kupuję.
Wyobrażam sobie, że chce teraz być
zrelaksowany, mierzymy sobie tętno,
czy tam jakieś inne pochodne, które mówią nam
o tym dobrze zareaguj taką
muzyką, działa, nie działa, albo chce
być teraz w stanie skupienia, weź mi tutaj
pobudźcie. Albo w samochodzie, wiesz, jedziesz
i na przykład kierownica, która już jest naszpikowana
czujnikami, no dzięki tym czujnikom

albo jakiejs kamerce, niektóre
samochody mogą cię lekko wybudzać,
jak widzą, że zaczynasz lekko
przysypiać i nagle się dzieje jakaś
sytuacja, powiedzmy, w mieście ktoś ci zajężdza,
rośnie ci ci ciśnienie, krwi rośnie
puls i w tym momencie się uruchamia
jakiś system audio, który ci zaczyna
puszczać pod ciebie, dla ciebie,
dla danej sytuacji, generuje coś,
co po prostu generuje na miejscu,
w czasie rzeczywistym, znikon
nie musi zasysać, nie musi się martwić,
czy od kogoś bierze czynię, po prostu
algorytm to tworzy. Wyobrażam sobie
reklamy przyszłości, kolejne,
reklamy przyszłości, które będą generowały
jakby sound track
do jakiejś tam, wiesz, reklam wideo
w zależności od tego, do kogo mówią,
czyli dla osób, które
lubią muzykę klasyczną, muzykę taką
i jaką to będzie dynamicznie
dobierane, tak żeby wzbudzić
odpowiednie reakcje. To jest ciekawa
nowa dziedzina, moim zdaniem. No i gdzie tutaj są
muzycy?
Wyobrażam sobie,
że muzycy
są dalej potrzebni do pewnej
dłuższej kompozycji, do czegoś, co
będzie jakimś takim tematem. Cisza i jeszcze.
Tak, na chwilę obecną.
Natomiast
tak jak miałem okazję porozmawiać
z kilkoma muzykami na ten temat,
to niektórzy są
fascynowani, bo mówią, kurczę, to można.
Nawet narzędzie. Tak, nowy instrument
w zasadzie. To jest właściwie tak,
stajesz się multi-instrumentalistą obsługując
klawiaturę. I to jest jakby, wiesz, tak
z jednego tworzysz bardzo wiele. Co prawda
masz pewne ograniczenia

co do tego, co jesteś, nie jesteś w stanie zrobić i jeżeli chcesz bardziej precyzyjne pewnymi rzeczami sterować, no to już trochę bardziej trzeba umieć wprogramowanie, ale ogólnie rzecz biorąc, jesteś multi-instrumentalistą, więc jesteś w stanie stworzyć pewne rzeczy.

Ja z Mateuszem Odrzewickim rozmawiałem, że na scenie to jeszcze nie chciał tego zrobić, no bo zawsze jest takie ryzyko, ale korzysta z takich rzeczy i w ogóle bardzo polecam to, co on robi w tym zakresie, bo dzieli się tym otwarciem.

Natomiast

będą, wyobrażam sobie takie koncerty w których będzie muzyka, która zarówno jest tworzona przez człowieka, jak i tworzona przez AI. I znowu dla niektórych to będzie super, będzie trafiała w guzta, dla niektórych to będzie nie, jest tym pewien element przewidywalności.

Ale tutaj jest ten sam problem, o którym ty wspomniałeś z malarzem.

Znaczący muzyk, który wtedy na pewno by mu Puls skoczył, który tworzy jakiś rodzaj muzyki nagle słyszy w radio piosenkę, która jest śpiewana przez niego, ale nie jest śpiewana przez niego.

I są też takie przykłady, nie wiem czy masz może, bo ja ich nie mam wypisanych, ale są takie przykłady, gdzie można

programować stworzenie piosenki w stylu konkretnego wykonawcy i nawet śpiewany jego głosem.

I tu mamy połączenie tego o czym rozmawialiśmy ostatnio przy zagrożeniach, czyli deepfake'ów, deep voice'ów tak, które tak naprawdę są w stanie wykorzystać elementu głosu i pojawiają się takie przeróbki, to znaczący

takich
artystów, którzy nigdy razem by nie grali
albo śpiewają swój tekst
w zamian albo robią to w jakimś stylu,
czyli coś, co profesjonalnie
nazywa się ładnie transfer learning,
teraz przeszło do takiej dziedziny trochę
wyższej, to znaczy
jesteśmy w stanie sobie wytworzyć piosenkę
dwóch różnych artystów, śpiewających
w innych językach, w zupełnie innym stylu
no i generujemy sobie cały
nawet teledysk z taką, z taką muzyką
i teraz pojawia się problem, bo
na przykład w serwisie youtube
tam nie pamiętam czy to był Kanye West
czy jakiś taki inny artysta, dosyć
głośny amerykański, czy The Weeknd
oni bardzo szybko banują te piosenki,
tylko
bo mają prawa tam, te korporacje
które zarządzają prawami
dla tych artystów, oni to szybko banują
natomiast oni mają prawa do ich utworów
ale nie do utworów stworzonych
przez AI, no AI
tworzy coś nowego, no bo to nie jest
utwór, czy mają prawo
do głosu, czy jakby wiesz stylu
czy do wszystkiego, to jest niesamowicie
trudne w tej chwili moim zdaniem, bo nie da się
łatwo tego podzielić, więc starają się
banować na bieżąco, właśnie, na bieżąco
bo czy jestem właścicielem, teraz wiesz
to jest cały łańcuch
artysta, który tworzy
później mamy tam producentów
cały to takie, ten mechanizm
muzyczny, który patentuje
dba o prawo autorskie itd.
i potem mamy odbiorcę
i teraz wyobrażam sobie, że dla tych osób
pośrodku, no to może być
trochę zaburzające

że tak powiem ich styl życia, no bo jak zamiast artystów, którzy potrzebują tych dystrybucji ochrony itd.

i będziesz miał sztuczną inteligencję to wyobrażam sobie, że będą istniały studia, które będą po prostu generowały przez pewnie artystów, ludzi, jakieś tam jakieś takie elementy, ale być może ten łańcuch się skróci, czego życzę niektórym artystom.

O ile nie zostaną zastąpieni w całości? Tak, to też jest możliwe to też jest jakby jedna z opcji.

Wspomniałem się o tym, że na razie to działa na jakichś krótszych formach chciałem cię zapytać, czy dzisiaj przy użyciu odpowiedniego narzędzia i już dzisiaj istniejącego jesteś w stanie, nie wiem, stworzyć całą symfonię, z rozpisaniem dokładnie, wiesz, na instrumenty, na całą orkiestrę symfoniczną.

Wiesz co, są jakby dwa rodzaje muzyki, którą się generuje jedna to jest ta taka symboliczna, czyli tak, nuty i druga to jest już bezpośrednio dźwięki, czyli to, co tam słyszeliśmy. I można takie rzeczy zrobić, natomiast jakby ten stopni skomplikowania do którego obecnie te meto, modele, które powstały, działają jeszcze jest daleki od tych najlepszych ludzi, od, nie wiem, jazzmenów, od ludzi, którzy tworzą, od bacha tak, którzy tam mają bardzo długą uwagę tego, to jest to, to jak rozmawialiśmy sobie o długości pewnego kontekstu, którym posiada posiadają w tej chwili modele ona jest ograniczona i ona będzie w czasie wydłużana, więc będzie w czasie coraz lepsza i coraz dłuższe

formy będą w stanie utrzymać temat,
będą miały pewną spójność, będą miały
coraz lepszą konstrukcję,
bo teraz tu czasami takie, wiesz, groch z
kapustą wygląda w niektórych przypadków.

Nie trzeba jak ten wiersz, w momentami,
to, co ja wyciągnąłem z tego wiersza, to
uch.

Czy chcesz, żebym ja ci to oparował, na przykład?

Nie, nie, nie, nie, nie. Chcesz to powiesić w gabinecie?

Ja coś na pewno z tym zrobię,

nie wiem jeszcze co, ale zemstrza się tak.

Więc ja myślę, że muzyka

jest akurat jednym z takich przypadków,

który też trochę różni się

od sztuki graficznej, bo

tam te modele

nie były uczone na muzyce,

która ma prawa autorskie.

No, bo się bali.

Tak, że przyjdą tutaj wielkie koncerty,
wyjdzie gdzieś tam coś się okaże.

W przypadku grafik, no to okazało się,

że niektóre firmy to uczyły sobie

na rzeczach, które tam były ze stoka,

no i potem pojawiały się loga

ze stoka, takiego czy innego stoka,

czyli takiego zbioru, wiecie, w internecie,

na bazy danych zdjęć.

Dokładnie, i oni tam mają swoje znaki wodne,

no i te znaki wodne zaczęły się pojawiać,

no więc ta firma od tych

właściciel tych zdjęć przyszła i powiedziała

hej, słuchajcie, droga firma generująca

obrazki, już bardziej

nie mogliście się podłożyć.

Dokładnie, podłożyliście się, absolutnie musimy porozmawiać

o tym ile was to będzie kosztowało.

No, ale wyobrażam sobie, że dla firm,

które właśnie mają dla takich stoków,

to też jest pewien problem z modelem biznesowym,

no bo po co ludzie mają kupować ich ładne zdjęcia,

jak mogą sobie je wygenerować,

więc może to jedna z ostatnich szans,

żeby na tym zarobić.
Zamykając kwestię muzyki,
czy zamykamy ją, bo mam jeszcze ostatnie
jakie pytań podsumowujące, czy jeszcze masz coś?
Ja myślę, że
to jest znowu dla mnie,
jako patrząc w perspektywie sztuki,
znowu pojawi się grono odbiorców
tego wszystkiego, twórców, którzy skorzystają
z tego jako narzędzia.
Ja jestem tego ciekawy
i pewnie taka muzyka adeptacyjna,
i dostosowując się do ciebie,
to jest coś, na co czekam,
co myślę, że będzie bardzo ciekawe.
Czyli zakładamy ten start-up?
Absolutnie.
Chciałem cię zapytać, czy ty patrząc
na kierunek rozwoju tego,
ja wiem, że to jest sam początek,
ale na kierunek rozwoju, czy ty raczej zakładasz,
rzeczywiście dojdzie do totalnej rewolucji
i ten cały łańcuch, o którym wcześniej mówiłeś,
zależności współzależności,
że on zostanie zburzony, że model biznesowy,
czy platform streamingowych,
czy platform takich sztukowych
zostanie totalnie rozwalony,
czy też raczej powstaną narzędzia,
które zabronią
tworzyć algorytmom
i może tworzyć,
jak tworzyć, no wiesz,
ty możesz sobie stworzyć i słuchać u siebie,
ale na przykład duże platformy
streamingowe będą banowały
tego typu twórczość,
tak jak czasami to robi na przykład
YouTube, jeżeli mówimy o obrazkach.
Tylko skąd będziesz wiedział,
że to jest wygenerowane?
To jest pytanie, które
następnie ci chcę zadać,
no bo teraz tak, jeżeli jakiś algorytm

tworzy coś, to być może
w tym czymś
są charakterystyczne
punkty, po których inny algorytm
będzie w stanie rozpoznać,
że to jest to. I mam tutaj na myśli
może mniej obrazy,
mniej dźwięki na razie,
tylko chociażby teksty.
Można to zrobić.
Może nawet te same firmy, żeby
zarobić dwa razy będą tworzyły coś,
co będzie generowało tekst
i coś, co będzie wykrywało, że
jest to wygenerowany tekst, a nie napisany
przez człowieka. Tak, to jest zawsze
wyścig zbrojeń i ten,
kto ma narzędzia, ten zarabia podwójnie,
a ten kto nie ma, no traci
podwójnie, więc być może tak będzie,
tylko jak ty to widzisz, pomijając
kwestie techniczne, jakby wykrywania
tego na razie, czy ty myślisz,
że świat pójdzie w kierunku OK, uwalniamy to
i czy pójdzie w kierunku, banujemy to.
Moim zdaniem nie da się
tego już zbanować. To znaczy,
przez to, że te modele
są coraz bardziej dostępne i one są
open source'owe
i można w nie przelać wiedzę, można je
nauczyć, to ludzie będą z nich
korzystać, trenować je i
nie będą robić żadnych rzeczy, które
będą charakterystyczne.
I o ile, jakby wiecie...
A da się tak zrobić? Da się tak zrobić, bo
gdzieś tam,
przy okazji naszego pierwszego odcinka, ja też czytałem takie
badanie, gdzie
proponowano metodę,
żeby zrobić takie znaki wodne w tekście,
które są niewidoczne, no bo to są normalne słowa,
tylko co jakąś tam kadencję wypada

pewne charakterystyczne słowo
zmienione w pewien sposób i one pokazują
a, to jest stworzone przez model językowy,
tylko wszyscy musieli by ją wprowadzić.
Teraz, trzeba by to oczywiście
prowadzić tak, jak znaki wodne tam,
do grafiki, do wideo, do wszystkich innych form
tej sztuki, natomiast im bardziej
mamy otwarte modele, których jest pluralizm,
no to trzeba by łapać każdy z nich,
a jak to statystyka pokazuje wtedy,
wiesz, coraz mniej jesteś pewny tego,
że który z nich jest, jakby
istnieje i jeżeli ktoś sobie przeuczy
własny model, co staje się coraz bardziej
tanie, to to może nie implementować
takiego mechanizmu. A ja nawet nie mówię, wiesz, o
implementowaniu czegoś takiego, co znowu
teraz nie wiem, mówiąc szczerze czy to jest
prawda, czy to jest miejska legenda, że
duże firmy produkujące drukarki
mają pewien
charakterystyczny kropek, kresek
czy czegokolwiek, że służby
specjalne są w stanie, widząc
wydrukowany tekst, dosyć szybko
po odpowiedniej dość
zaawansowane, ale jednak analizie są w
stanie stwierdzić, z jakiej to drukarki
pochodzi, bo te firmy
to rzeczywiście wprowadzają. Ja nie mówię o tym.
Tam jest kodowanie takimi kropkami, tak?
Ja nie mówię o tym, ja mówię o tym, że są
to modele, które działają
według pewnych zasad.
Ludzki mózg nie działa według
pewnych zasad. Przynajmniej
nam się tak wydaje. W związku
z tym na poziomie nie
percepcji drugiego człowieka, tylko
na poziomie analizy przez inne
algorytmy, jesteś w stanie
zobaczyć, że to
upadłeś? Tak, to był

przypadek. Jesteś w stanie
zauważyć te charakterystyczne
czy odróżniające
jakieś, nie wiem, punkty,
słowa, czy statystyki,
których w ludzkiej twórczości
nie masz.
To jest ciekawe, bo to jest kolejny pomysł
na startup, na zasadzie
jak od oceny treści...
U nas coś słucha z NCR, bo jak tak
to już byśmy trzy wymyślili.
Proszę działać, bo
wyobrażam sobie, że to będzie coraz bardziej
potrzebne na wielu formach, nie?
Na zasadzie, hej, czy to jest wytwór ludzki,
czy to może być jakaś dezinformacja, czy to jest...
Chociażby właśnie w kontekście
dezinformacji. Tak, to
stworzone celowo, żeby wzbudzić pewne emocje,
pewne reakcje
po drugiej stronie.
Nie ma, znaczy nie wyobrażam sobie
uniwersalnej metody na to.
W sensie te modele są tak różne
co do dziedziny, w której funkcjonują,
no bo mamy różne rodzaje.
I ich też powstaje bardzo dużo.
W sensie moglibyśmy dzisiaj mówić tylko o tym,
ile powstało modeli językowych przez ostatnie,
wiesz tam, dwa tygodnie, miesiąc itd.
I tego jest mnóstwo. I one są różne,
one są wyuczone innymi rzeczami.
Można sobie jeszcze je dotunować.
Cały wszechświat.
Więc nie ma jednej metody na złapanie czegoś takiego.
Absolutnie.
To dobrze czy źle?
Z mojej perspektywy dobrze?
No tak, tak.
Z mojej perspektywy kogoś, kto stara się
w tych tematach naukowych
rozbrajać fejki
i rozbrajać emocje

rozkęcane przez fejki, to źle.
Bo ja chciałbym
może, nawet nie może,
ale ja chciałbym
na przykład obraz
albo tekst
w momencie jak on mi się pojawia
bo mi w mojej bańce,
choć chyba powinniśmy mówić,
co jest częściej, nie w bańce,
tylko w bunkrze, bo bańka to jest jednak
coś, co łatwo pęka.
Te bańki nie pękają tak łatwo.
W mojej przestrzeni jest mi podkładany.
Chciałbym mieć w prawym górnym rogu
informacje od właściciela platformy
czy to jest podejrzenie
czegoś stworzonego fejkowo
wiem, tutaj jest
ok, to jest zupełnie inny temat,
zupełnie inne spotkanie
i pewnie zrobimy o niebezpieczeństwie
takim w kontekście dezinformacji
o fejkach, natomiast
byłoby to narzędzie, które
być może mądrze zastosowane
byłoby bardzo przydatne.
Pytanie czy technicznie to jest realizowalne
to dotyczy oczywiście także dźwięków
i także obrazów.
Pokazuje zdjęcie, które
wygrało konkurs fotograficzny
ja równie dobrze to zdjęcie mogłem znaleźć
w szufladzie mojej babci
bo to takie starawy
i ja chciałbym
wiedzieć patrząc na zdjęcie
czy to jest ten polityk
albo czy to jest ta sytuacja
czy to jest to miejsce
bo obraz
wchodzi mi w głowę, wchodzi mi
w emocje i to jest
istotne jednak. To generuje

ogromnie bezpieczeństwo
i gdzieś kiedyś przeczytałem
gruba przesada
bo przeczytałem takie stwierdzenie
że deepfake
to jest ogromne zagrożenie
dla zaufania społecznego
i wręcz dla systemu demokratycznego.
Ja mówię bez przesady
ale dzisiaj już bym tak nie powiedział
bo ja mogę sobie wyobrazić
sytuację z łatwością
że na przykład dzień przed wyborami
ktoś wypuszcza deepfake
tak realistycznego
pokazującego polityka
który powiedzmy jest
górami w wyścigu wyborczym
w jakiejś takiej sytuacji
mówiącego coś
robiącego coś
że nagle zanim
ktokolwiek zdąży zadziałać
sprawdzić, zareagować
jego akcje zaczynają nurkować w dół
i mogę sobie to wyobrazić
więc tego typu narzędzia
być może z punktu widzenia
zaufania społecznego właśnie
i podstaw na których jest nasz system polityczny
czy w ogóle ład społeczny
wybudowany
by były czymś bardzo, bardzo
pożądanym.
No więc tutaj mówiąc troszeczkę o bańce
i o piosenkach które lubimy, bo je znamy
to pojawia się taki problem
że będziemy tylko umacniać ludzi
ale to chyba jest rozmawiana kiedy indziej
w tym co tak naprawdę myślą
no bo jak będziesz impodawał treści
które będą impasowały
do wizji świata
no to będą się w tym po prostu umacniać

jest problem z poznawczością
czegokolwiek spoza tego wszystkiego
pojawiły się pytania
bardzo proszę, bo powiem Ci, że nie wiem kto
i nie wiem jak, ale u mnie się one nie pojawiają
zepsu temasz
czy AI może być posądzone o plagiat
czy plagiat może być karalny
dla AI
no i tutaj
tak jakby nie sam
o AI zostało posądzone o plagiat
no bo to jest sam algorytm, ale to jest przykład firmy
Stable Diffusion
przykład modelu Stable Diffusion
który z tego co wiem został posądzony
o plagiat właśnie chyba przez szatę stoka
albo przez innego jakiegoś tam stoka
bo tam się pojawiały te
te obrazy
no i oni zostali pozwani
zobaczymy jak to się, jak to wyniknie
więc osobowością prawną rzeczywiście jest firma
która to stworzyła
jest z tego co wiem
jakiś zbiór artystów
generującej grafikę, który też pozwał
kilka firm w zakresie tego, że
był odtwarzany
żeby był pobierany jakby ich prace
i później one były wykorzystywane do tworzenia
jakichś grafik, więc takich spraw jest coraz
więcej, natomiast na razie osobowościami
są firmy
w pewnym momencie wyobrażam sobie
i to jest jakby ta druga stronę medalu
że im więcej będzie takich
otwartość źródłowych modeli
to będą powstawały takie, które będą ci tworzyły
tekst do książki
który brzmi jak Tomek Rożek
i on się pojawi gdzieś tam, każdy będzie sobie
w stanie napisać książkę
i właściwie będzie brzmiało, wyglądało i tak dalej

podobnie do ciebie i nic z tym nie zrobisz
no bo jakby nawet nie wiesz kto ten model stworzył
więc ma to swój minus
ma to...
Dobra, ale książkę ktoś wydał
albo stronę internetową, która ma
Fizyczne, tak, okej, dobrze
Ale jest to jeden z takich problemów
ja myślę, mi się zawsze przychodzi
do głowy takie ciekawe
zagadnienie, które
to już chyba 5 czy 6 lat temu byłem na konferencji
i pamiętam, gdzie w Curichu
stworzono
galerię sztuki
w której był po prostu
laptop, który chodził po Dark Web'ie
czyli w takiej ciemnej stronie internetu
i zamawiał losowe rzeczy
raz przyszła jakaś tam fejkowa torebka
czy tam prawdziwa, nieważne
raz przyszły narkotyki, raz przyszła broń
straszne rzeczy, no i przyszła policja
zobaczyć co tam się dzieje, a to był po prostu algorytm
który na hebił trafił, zakryptowały zamawiał jakieś rzeczy
no i kto jest odpowiedzialny
ten kto napisał, czy ten sprzęt
co tam stoi, a kto to napisał i jak to ustalić
więc myślę, że
jak będziemy rozmawiać o prawie
to jest coś na co my jako ludzko jesteśmy
nieprzygotowani, kto jest za to odpowiedzialny
ok
to tylko dorzuca taki
jeśli nie da się odpowiedzieć jednym
zdaniem to przerzucmy to na kiedy indziej
wczytywałeś się
w AI Act
w Komisji Europejskiej
czy on rozwiązuje to, możesz powiedzieć
czy da się w 5 usłach powiedzieć
a czy ja go czytałem
wielu rzeczy nie rozumiem
trochę mi wstyd, bo pewnie powinienem

ale wiele rzeczy tam jest dość mocno
zagmatwanych
ale żeby nasi słuchaczy, nasi widzowie
wiedzieli o co chodzi
mógłbyś w trzech zdaniach
Europejny Jajak tak ma definiować w jaki sposób
na terenie Unii Europejskiej
wszystkie firmy, które wprowadzają
jakikolwiek AI mają działać
w trzech zdaniach
to jest coś co jest związane
tak jak macie naklejki na oponach
jeżeli sztuczna inteligencja
nie będzie miała wpływu na ludzi
to naklejka będzie zielona
no bo nie ma interakcji
jak będzie miała wpływ na wasze życie to będzie żółta
na zasadzie hej, potrzebujemy pewnej kontroli
nad tym co wchodzi i wychodzi
i czerwona będzie miała
tak naklejka wtedy jak będzie miała wpływ na twoje życie
ja trochę w ramach C4AI z kolegami
zajmuję się właśnie tym, czyli żeby zobaczyć
czy te wszystkie firmy, które w chwili obecnej
jakieś metody sztucznej inteligencji
będą dalej mogły działać na poziomie Unii Europejskiej
i ten jest, bodajże
siedem takich kluczowych punktów, jak to
czy tam jest człowiek, który to nadzoruje
czy wyniki nie są
nie wpływają na niej jakieś opinie
jakby o tym myślę, że możemy sobie porozmawiać
zupełnie osobno, jest to
napisane w całkiem sprytny sposób
tylko aplikacja tego
wydaje się szalenie trudne
to jest właśnie moje największe zmartwienie
ja jestem
pasadorem cyfrowym Unii Europejskiej
w takich osób w Polsce jest kilka
chyba kilka, nie kilkanaście kilka
i to jest rzeczywiście
często podnoszony
gdzieś tam w rozmowach

wątek
no dobra, papier jest cierpliwy
tak, można wszystko na nim napisać
można stworzyć
wiele różnych rzeczy, które
wydają się być słuszne
tylko co teraz zrobić, że to wprowadzić w życie
i to jest rzeczywiście słaby ból
czy my przechodzimy dalej?
jeszcze jedno pytanie
kiedy AI wymyśli nowy smak kawy
i myślę, że to jest tak naprawdę proste
jak pomyślimy sobie o statystyce
to można sobie wylosować kolejny smak
no dobra, to tam mi przypomniało
naszą dzisiejszą rozmowę na wideo
naszym kolu, zanim żeśmy
przygotowującym się do dzisiejszego spotkania
mieliśmy z Latyuszem spór
który pojechał na tym
czy to jest kreatywne?
jeszcze o kreatywności będziemy chwilę temu rozmawiali
ale ja mówię, wiesz co?
ja nie wiem czy to jest kreatywne
chyba że weźmiemy
definicję kreatywności
którą wydaje mi się, że Bill Gates
podał, on powiedział coś takiego
że kreatywność
to jest wtedy kiedy
do kupy zbierze się
coś co i tak jest na stole
a czego nikt wcześniej do kupy nie zebrał
że to jest kreatywne
i jakby idąc dalej, ja mówię
no słuchaj, czy AI
wymyśli ci np. nowe zwierzę
i w tym momencie Mateusz po drugiej stronie
wpisał, wymyśl nowe zwierzę
tak, tak, nie powstał koniolisek
tak, koniolisek, ja mówię
proszę, widzisz, on niczego nie wymyśla
on wymyślił połączenie konia i lisa
bo zwierzę jest koni, jest lis

na to Mateusz zapytał
czy możesz mi stworzyć zwierzę
które nie istnieje na Ziemi
powstało jakieś tam leksaha
i to było grube, to było fajne
kulka futrzana, która unosi się
poła magnetycznego nad Ziemią
około 10 centymetrów, która coś tam
i to było odjechane, to było jakby na nasze
rozumieć, czy na mmo moje
zupełnie odjechane w stosunku do tego
co znam zwierząt, tak?
teraz pomyślałem, bo powstanie
jeszcze książka druga
jak działa Kosmos 2, bo ta jest
układzie słonecznym, powstanie o dalekim
wszechświecie, to może tam powinien ten bohater
wystąpić, ale jest koniec
jeszcze jeszcze
może możemy przeskoczyć do tego obrazu
generatywnego. Dobra, czy my mamy
naszego
gościa? Tak, ja myślę, że
chcielibyśmy pokazać Wam teraz
Krystka, Krystka.
Krzysztof Sławac. Który
opowiada o
oryginalności.
To pytanie dotyczące oryginalności
i kreatywności AI
jest ciekłe jak czekolada z nadzieniem.
Sztuczna inteligencja
może generować treści, które są na
wzór oryginalne, ale trzeba podejść
do tego tematu z pewnym rozważą.
AI ma zdolność do analizowania
ogromnych zbiorów danych i
uczenia się na podstawie tych danych.
Na podstawie swojego wcześniejszego
treningu i wzorców, AI może generować
coś, co wydaje się nowe i
oryginalne.
Jednakże kreatywność
to nie tylko wygenerowanie czegoś nowego,

ale również wyjdzie poza ramy, innowacja i zdolność do wyrażenia emocji i intencji.

To jest coś, co człowiek ze swoją świadomością, wyobraźnią i doświadczeniem, nadaje swojej twórczości.

W ten sposób, AI może tworzyć coś, co wydaje się oryginalne, ale prawdziwa kreatywność wciąż zależy od ludzkiej interpretacji i interakcji z tym, co AI dostarcza.

Czy on nie ma nowej fryzury?

Trochę się zmienia chłopak w czasie.

Trochę się zmienia, że no tak, mamy już sztuce. Też miał taką kurtaczkę taką, bym powiedział sztukę.

To zależy.

No i co? Może być kreatywny?

W sensie... No i wiesz, i znowu dochodzimy do tego samego punktu, bo w tym odcinku wszystko zależy od tego, jak definiujemy pewne zmienne.

Czy to jest sztuka?

A czym jest kreatywność?

My przyklejamy kreatywność do człowieka.

Ok? To się

z sobą jakoś łączy. Bardzo łączy.

Jak? Trudno powiedzieć.

Bo kreatywność to jest jedna z tych rzeczy.

Kiedyś już nie pamiętam, czy tego nie powiedział przypadkiem święty Tomasz, który powiedział coś takiego, że każdy wie, czym jest czas, uki nie musi tego na głos powiedzieć.

Tak. I jest cała seria różny, znaczy, no kilka, może kilkanaście, może kilkadziesiąt, ale na pewno nie kilkaset słów.

Czy wielkości, które mają tak samo, ok?

Inteligencja.

Kolejne. Świadomość.

Kolejne.

Intuicyjnie wiemy, o co chodzi.

Ale teraz to wyjaśni.
I to jest chyba ogromne wyzwanie w ogóle.
Niezależnie od tematu,
czy od szczegółu,
o których rozmawiamy
w kolejnych naszych spotkaniach,
to dotyczy w ogóle całej sztucznej inteligencji.
I kreatywność jest jednym z tych
słów właśnie.
Nie wiem, Mateusz, czym jest kreatywność.
Intuicyjnie wiem, z czym
mi się to wiąże.
A teraz, jak mam podać definicję,
a to jest tutaj kluczowe.
Tak, ciężko zacząć z tego.
Bo ten słonio,
nie, liso,
kontakt, czy to jest kreatywne,
takie wiesz,
ale już ta kulka futrzana,
a teraz wiesz czego jestem ciekawy,
gdybyś dokładnie,
gdyby skopiować ten opis tego zwierzaka
i wkleić w jakiś
algorytm do produkcji obrazów.
Jak to wyglądało?
Robimy to.
Tak, pokażemy to.
Więc to jest chyba tutaj,
jakby kluczem jest definicja.
Tak, jak z definicją sztuki.
Ja myślę, że każdy z nas
ma jakiś taki kompas kreatywności,
gdzie powyżej pewnego elementu mówi,
a dla mnie to jest kreatywne, a dla mnie to jest tam
otwórcze, ale to zależy od tego, jakie masz
bodźce, co już widziałeś,
co już uznajesz do naśladowania.
Wyobrażam sobie, że nie wiem, ludzie,
którzy są bardzo rozwinięci w dziedzinie
muzyki, na przykład, którzy
znają mnóstwo utworów, będą
czy, a, to już było, to już słyszałem,
to już gdzieś tam się pojawiało.

To nieco oryginalnego.
Ja kiedyś oglądałem reportaż
o takim
iwencie,
bym powiedział, w Stanach Zjednoczonych,
który miał miejsce wiele, wiele lat temu,
kiedy w bardzo
jakiej prestiżowej galerii
ogłaszano,
że będzie pokazywana
seria obrazów.
I nie zdradzano,
kto te obrazy namalował, ale
pisano, że to jest
bardzo oryginalny, bardzo znany
twórca. Galeria była bardzo
ekskluzywna, więc nikt nie miał
wątpliwości, że tam te filtry, wejścia
są bardzo, bardzo ciasne.
Śmietanka przyjechała,
zachwycała się, a później się okazywa,
okazało, że po prostu
w zoo słoniowi dali
pędzel
i rozstawili
pojemniki z farbą.
Ja patrzyłem na te obrazy
i one były super.
One nic nie znaczyły dla
mnie, bo wiedziałem, że to namalował słoń.
Ale to było coś, a mówię, wow,
ciekawe, zestawienie
kolorów, tych paćków. I teraz
oczywiście można powiedzieć randomowe.
Ktoś powie, chwila, słoń to
jest całkiem inteligentne, zwierzę.
Słoń też widzi, czy słoń może
tworzyć, nie mam pojęcia, czy może
tworzyć. Są ptaki, które
z całą pewnością
są może nie kreatywne,
ale które chociażby w tańcu godowym
albo w budowie swoich gniazd.
No trudno im

odmówić tego, albo w układaniu
na przykład im liści, piórek
po to, żeby czasami zrobić wrażenie,
a czasami, nie wiadomo
z jakiego powodu, to robią.
Śpiew też oczywiście
ma funkcję przekazywania informacji,
no ale bądźmy szczerze, tą informację
można przekazać w prostszy sposób,
a jednak ptak się tego uczy
i to robi.
Więc to jest bardzo, bardzo ciekawe
i dla mnie bardzo, bardzo
nieostre. Finał był taki,
że ludzie się zachwycali, ja się nie dziwię,
bo mnie to też zachwycalo.
I być może, ok, nie było
mnie tam, ale więc nie słyszałem,
ale być może wiele osób powiedziało,
jakie to jest kreatywne.
Na pewno świeże.
Jakie to jest inne, kiedy jest
kreatywne, czy oryginalne i kreatywny
to jest to samo. Dziś jest to
połączenie, ale to są jednak
różne rzeczy, ale to połączenie
niewątpliwie tam jest.
Ok, jakby przyjmuje fajny
fajny kawałek, myślę, że
jest z tym element zeskoczenia.
Bo myślę, że
to, co jest takim
elementem, który
na razie zatrzymuje nas w percepcji
w stosunku do tej generatywnej
metod sztucznej inteligencji, to
jest to, że one są często otwórcze,
no bo mamy dane, które już
widzieliśmy, więc
ciężko jest odpłynąć od tej
wizji i stworzyć coś, co będzie
dla nas albo zrozumiałe,
no bo jak za bardzo odpłyniemy, na to
nie będzie punktów wspólnych, a wydaje

mi się, że w sztuce
chodzi troszkę o to, żeby
poruszyć te takie nuty,
które dla różnych
ludzi zagrają, czyli jakieś
elementy, do których się nawiązuje, bo
to pozwala
na zrozumienie pewne,
więc to jest ciekawe, czy kiedyś pojawi
się taki parametr, tak jak teraz
w przypadku metod sztucznej inteligencji
jest taki parametr jak temperatura,
nie wiem o temperaturę, że jeszcze nie rozmawialiśmy,
ale on
trochę,
można go trochę tak
w uproszczeniu rozumieć, jak kreatywność,
to znaczy, jak
im niższa temperatura, tym bardziej
deterministyczne powinny być odpowiedzi z modelu,
czyli jak temperatura jest zero, za każdym
razem zapytam Cię, gdzie
leży ekwador, to powinny się odpowiedzieć mniej więcej
tak samo, ale bardziej będzie wzrastała
temperatura, tym
statystycznie pozwalasz
modelowi na większe odjazdy
od tego, co się dzieje,
on będzie coraz bardziej halucynował,
coraz bardziej gadał głupoty, robił jakieś tam
większe rzeczy, które są nieprawdopodobne,
ale to przez to, że zwiększając
temperaturę, pozwalasz na
odpływy i to może być
w pewnym miejscu uznawane
za kreatywne, no bo jest takie
niecodzienne, ale to też będą głupoty
bardzo często na chwilę obecną, więc
wyobrażam sobie, że będą powstawały
takie gałeczki do kręcenia
modelami, które będą powodowały, że w pewnym
momencie tą kreatywność
będziesz mógł sobie wybrać.
Ok, co dla mnie z kolei

słowo kreatywność
i słowo wybrać nie zderza się
w ogóle, bo kreatywność
to jest właśnie coś, co
dla mnie w ogóle przeczy
możliwości
wyboru, to po prostu jest
i na to nie narzucasz żadnych parametrów,
bo jak narzucasz
to to już nie jest kreatywne, to zaczęła być
ograniczone, a rzeczy są albo
ograniczone, albo kreatywne, czyli nie
ograniczone. I wiesz, i tutaj
być może jest też tak, że
jesteśmy na tak cienkiej linii
w tych definicjach, że
słowa konkretne, które
w mojej głowie się z sobą sklejają
jakoś linkują, w twojej może zupełnie nie.
Trochę się nie zgadzam
z tym, że wiesz, nie można być
w tym ograniczeniu kreatywnym.
Jak sobie myślę, to jest nowa moja bańka,
która bardzo silnie na to wpływa, ale ludzi, którzy
hakują systemy, masz pewne ograniczenia,
żeby obejść te
ograniczenia, musisz być kreatywny,
ale znając pewne wiesz, tu masz
ustawione fosy, bramy, inne rzeczy
i starasz się na inny sposób wykorzystać
te wszystkie furtki, zapadki, inne takie
elementy, żeby do środka tego systemu się
zapadać. I to wymaga kreatywności.
Oczywiście jest powtarzalność pewna,
pewna jakby w tym sztuka,
ale jak ja czasami doświadczam
tego, jak ludzie wchodzą
właśnie przez takie zabezpieczenia,
dla mnie to jest sztuka.
Tak, ale nie mówimy o tego rodzaju ograniczeniach,
bo ty mówisz o ograniczeniach
jakby w systemie po to,
żeby się w nim kreatywnie poruszać.
Tak. A ja mówię o ograniczeniach

na tego, kto się porusza.
Ok. Czyli jakby z zewnątrz, nie?
W sumie w tym i słowy.
Ok. A może o tym samym gadamy?
To już nie wiem. Tak jakoś
mi się wydaje, że jednak
te ograniczenia w kreatywności
że trochę co innego miałem na myśli.
Ale może jest też tak, że
tutaj
sam język jest trochę mało precyzyjny
i często
raczej rzeczy rozumiemy
tak intuicyjnie, niż potrafimy
o nich bardzo, bardzo wyczerpująco
i tak konkretnie opowiedzieć.
Jak wyobrażam sobie tak troszkę odnosząc się
do twoich doświadczeni edukacyjnego
wyobrażasz sobie, że zadajesz
jakieś zadanie grupie studentów,
uczniów i tak dalej.
Jak wiele kreatywności
rozumianej tak wiesz, nie jako entropię czy tamten
ale jak wiele kreatywności jesteś w stanie
wycisnąć z takiej grupy powiedzmy 50 osób
no bo będą na rozkładzie jednostki
które będą bardzo kreatywne
które będą praktycznie to samo
rozkład gausa jest
i będziesz miał jakąś tam taką
zmiennosc, która będzie wynikała z doświadczeń
z takich innych rzeczy.
Czy ty masz jakieś takie właśnie, nie wiem,
oceniając edukacyjnie
wytwory?
Dobre pytanie, wiesz co
ja bardzo dawno
zadawałem
studentom
czy uczniom
tak totalnie otwarte
zadanie. Jak
prowadzę
na przykład warsztaty z dziennikarstwa

to nie mówię
na zasadzie to napiszcie cokolwiek
o czymkolwiek jakkolwiek
tylko
warsztaty czy zajęcia polegają na tym,
że na przykład ćwiczymy felieton
że ćwiczymy reportaże
że ćwiczymy, nie wiem
krótki tekst newsowy
i to już
gdzieś tam ucina tę kreatywność
oczywiście we wnętrzu
tych ram, jeden
osoba może być bardziej bądź mniej kreatywna
ale im więcej
stopni swobody
zostawię
albo im więcej zamknę
tym spodziewam się
mniejszej kreatywności
bo jeżeli teraz mówię o felietonie
ale mówię niech on będzie
niech on ma takie cechy
a takie zadania, no takie ćwiczenia też
robimy, bo koniec końców
jeszcze pisze się
felietony ludzie piszą
niektórzy
i jest oczekiwanie
niech on ma 2500 znaków
niech on
będzie raczej tak jak i nie inny
nadaj temu oczywiście
cechy
swoje, wynikające z serca
ale czasami także
cechy wynikające z gazety
albo ze strony internetowej
i oczywiście człowiek musi się umieć w tym poruszać
nie twierdę, że jak tych stopni swobody
jest mało
czy nie jest kreatywny
mówię tylko, że dla mnie słowo kreatywność
to jest sytuacja

w której
pozwól na żeglarską analogię
w której wypływasz
sportu na otwarte morze
i po prostu ono jest otwarte
i w zasadzie
możesz cokolwiek
i wtedy ta kreatywność jest najbardziej uwolniona
staną się
czy w całym życiu w ogóle jesteś w stanie być
tak na maksa kreatywnych
to jest bardziej filozofia
pojawiły się pytania, jaki jest powód
dla którego firmy udostępniające AI
nie zastrzegają praw do różnych wytworów AI
to kwestia ewentualnych konsekwencji prawnych
no więc
pojawił się wyrok
sądu najwyższego w Stanach Zjednoczonych
w którym pytanie, które
bodajże padło, było związane
o to czy można
uzyskać prawa autorskie
do wytworów stworzonych przez AI
no i sąd najwyższy o rzekł, że nie
one nie podlegają prawom autorskim
czyli innymi słowy, jeżeli ja
poproszę program
znowu mogę użyć takiego słowa poproszę
niech będzie, poproszę program
żeby na podstawie jakichś moich promptów
stworzył obrazek
a następnie wypuszczę serię na przykład t-shirtów
z tym obrazkiem
i ktoś sobie zacznie sam produkować
to ten obrazek właściwie nie jest twój
to ten obrazek nie jest mój
ale jeżeli ja wyćwiczę algorytm
żeby robił takie obrazki, a nie inne
jak jest mój czy nie mój
dalej według tego orzeczenia z tego co ja rozumiem
nie twój
i jakby przerażający kawałek
dla mnie jest taki, bo na razie to prawo jest na tlenie

ostre, że wyobraźmy sobie
super bohaterów, że ktoś
nauczy taki model super bohaterów
i zacznie tworzyć swoich
i jakby
to jest twoje czy nie twoje
gdzie jest ta granica
no bo ktoś stworzyć teraz kolejnego super bohatera
a tego miałeś może nawet w głowie
ktoś cię uprzedził, bo stworzył model na podstawie tego
i wytworzył jakieś tam kolejne postaci
z mojego punktu widzenia
nie jest to problem, bo celem
moim wtedy kiedy tworzyłem
akademię super bohaterów
było raczej to, żeby o nich
było jak najwięcej, jak najgłośniej
jak najszerzej, ale powiem
tak, ale powiem ci kiedy
się zacznie problem, wtedy kiedy
inny może model
stworzy fejkowego
super bohatera
w sposób bardzo
realistyczny
stworzy jego życiorys
i zacznie go pokazywać jako
osoby prawdziwą
i w tym momencie
wszystko to co
z nauka to lubię
od lat tworzymy
w zasadzie bierze w łeb, bo nam chodzi o to
żeby pokazywać tych ludzi
prawdziwych
pokazywać ich w kontekstach prawdziwych
inspirować ich prawdziwym życiem
ich prawdziwymi osiągnięciami
a nagle pojawia się
narzędzie, który
jest w stanie zautomatyzować niemalże
ten proces, ten proces w całości
tworząc fejkowe w ogóle
postaci tworząc fejkowe

rzeczywistości
i tu bym widział raczej niebezpieczeństwo
a nie w tym, że ktoś
wykorzysta
i w sposób w zasadzie już mógłby to zrobić
znaczy możesz wrzucić swoje zdjęcie
i odpowiedni program poprosić
żeby przerobił
ten program twoje zdjęcia
na przykład na bohatera komiksowego
i nawet możesz, nie wiem, zaznaczyć
że chcesz mieć w stylu mangi albo w stylu
zupełnie jakiś inny, więc za site to już jest
do zrobienia
pojawiają się też coraz bardziej
zaawansowane elementy związane
ja bym na chwileczkę poprosił
że tak powiem realizatorów o pokazanie
grafiki, która jest związana z shape
bo do tej pory mówiliśmy
o takiej grafice dwuwymiarowej
że tutaj masz zdjęcie, jakiegoś coś tak wcześniej było
natomiast w przypadku shape
który jest nowym kawałkiem
pojawia się generowanie trójwymiarowych
obiektów
i jakby to jest zupełnie nowe
no bo do tej pory
graficy 3D, którzy tworzyli takie rzeczy
do gier, no różnych animacji i tak dalej
zazwyczaj to wyklikowali
albo jakby tam rzeźbili
mówiąc ładnie, bo tam też się korzysta
takich narzędzi trójwymiarowych
natomiast tutaj są opisy
na razie piąkwinka, macie
zielonego buta
i te rzeczy po prostu są wygenerowane
no dobra, no ale to na razie nie robi żadnego
no nie, no to nie wygląda jeszcze
to to jest...
to w ogóle nie wygląda
ale to jest dobry początek tego
że kolejna jakby bariera jest przeamywana

tak, to znaczy przechodzimy
z takiej grafiki 2D
do grafiki 3D, która później będzie
gdzieś tam wykorzystywana
ok, a co z już nie obrazami
ani nie jakimiś prostymi gifami
tylko z całymi scenariuszami
całych reklam, czyli filmów
nawiązuje do kolejnego naszego punktu
czyli do generatywnego wideo
tak, myślę, że możemy
puścić sobie kilka filmów, które się pojawiło
jeżeli mogą prosić realizatorów
tak, po kawałku

one naprawdę robią wrażenie dla mnie

to jest

to jest

to jest

to jest

to jest

to jest

to jest

to jest

to jest

to jest

to jest

to jest

to jest

to jest

to jest

to jest

przekonało cię to, może?

tak, może było najlepsze

To było najlepsze. Chociaż powiem ci, że na przykład ten ostatni kawałek to ja z łatwością bym uwierzył jako nie specjalista ani w filmie, ani w sztuce, że po prostu ktoś stworzył film i przepuścił przez jakiś bardzo zaawansowany filtr tworząc obraz taki nierzeczywiste.

Ok, znaczy tutaj jest translacja jakaś taka.

Nie, znaczy że chcemy zrobić obraz oryginalny i to jest paradoks, bo moje myślenie jest takie. Człowiek stworzył, chciał żeby to było jeszcze bardziej oryginalne, więc prostą scenę gdzie dwóch, trzech gości idzie między płukami sklepowymi, przepuszcza przez jakiś filtr, żeby to było jeszcze bardziej oryginalne.

A druga jest zupełnie jakby w drugą stronę, że tutaj algorytm tworzy coś, co jest jakby od razu takie. Tak, bo to jest wynik jakby prąta, który mówi zrób mi to w określonym stylu, że to ma tam być takim horrorem, że ma nadać temu jakieś takie cechy.

Jestem w stanie odpowiednio tworząc prąty, stworzyć cały film z fejkowymi, znaczy z fejkowymi, no,

z takimi generowanymi aktorami, z generowanymi scenami w całości?

Tak, jak najbardziej, bo ja z tego co już widziałem, powstały pierwsze reklamy, pierwsze reklamy, które komercyjnie poszły wiesz do telewizji, różnych marek, które skorzystały z tego, więc to będzie coraz bardziej prawdopodobne.

Kiedys były efekty specjalne, teraz będą efekty specjalne, które będą, że tak powiem, wypisywane, tak sobie wyobrażam, pewnie nie zamienią one od razu tych wysokobudżetowych produkcji, ale... No, gdzieś za miesiąc, nie? Jak się spotkamy w czerwcu, to wtedy już będziemy mówili tak, powstał, powstał.

Ale to jest ten droid i sztuki, to znaczy ja miałem takie pewne niepokoje, wiesz, patrzy na twarzy tych ludzi, jak one się tam troszeczkę zmieniają, tak ni naturalnie, ta fizyka, tych fal, tam umówmy się,

można by jeszcze troszeczkę porozmawiać, ale taki tani content na razie, który w niektórych przypadkach oświetleniowych i tak dalej robi wrażenie,

bo to są rzeczy, które powstały niedawno i są tym, nie mówię, wyższą formą sztuki, ale bardziej skomplikowaną formą sztuki dla modeli.

I mam aż więcej stopni swobody, to już nie jest tylko tekst, albo aż tekst, grafika, tu mamy i czas, i mamy jakby jakieś tam przestrzeń,

i to powoduje, że to jest coraz bardziej skomplikowane i coraz lepiej sobie z tym radzimy, więc wyobrażam sobie, że będzie coraz więcej treści tych zarówno pozytywnych i negatywnych,

a jak to będzie miało wpływ na sztukę, no, jakby patrząc na plan filmowy, gdzie jest zatrudnione, ileś tam osób, wyobrażam sobie,

który jest, że będą pewnie powstawały produkcje, które to, jak kiedyś, przy za pomocą syntezy mowy, powstawały, wiesz, takie domorośle produkty, z których były śmieszne,

tak, teraz będą coraz bardziej powstawały takie, więc to, jak my za młodu bawiliśmy się wiesz, jakąś tam Iwoną czy czymś, żeby generować śmieszne filmiki, tak teraz.

Mów o sobie.

No, chyba tak, chyba tak.

Chyba tak, chyba tak.

Ale to jest jakby, wiesz, kolejne pytanie, które z tego się rodzi, to czy DeepFake jest sztuką w takim wypadku, nie?

To jest kolejne pytanie, na które ja nie znam odpowiedzi, ale też nie mam wrażenia, że Ty mi je zadajesz dlatego, że myślisz, że znam.

Tak, chciałem zawiesić, ja po prostu nie.

Jasne.

Czy sądzicie, że profilowanie ludzi i połączenie AI będzie tak dobre, że nie trzeba będzie budować skomplikowanych zapytań, taki TikTok na sterydach?

Czy to nie jest tak, że to już się dzieje?

Znaczy, TikTok i jakby wszelkie social media mają za zadanie jak najbardziej uzależnić, więc to już się dzieje po to, żeby uzyskać tą naszą walutę,

którą jest atencja i uzyskać jak najwięcej, żeby gdzieś tam pod spodem sprzedać reklamy czy cokolwiek innego.

Czyli przytrzymać jak najdłużej nas przy...

Tak, przy platformach, więc moim zdaniem jak najbardziej, bo ten cały trend w ogóle nazywa się tworzeniem uzależniającym, jakby algorytm w takich uzależniających, nie?

Takie rzeczy jak infinite scroll, czyli że możesz przewijać do końca i nie widzisz, że jesteś już na 90-tej stronie,

ale przewijasz dalej, bo tam...

Bo dzisiaj było jest przyjemnie, nie?

Więc to są takie triki, które mają nas za zadanie jakby wciągnąć w taką zabawę i wyobrażam sobie, że oczywiście istnienie niebezpieczeństwo, że będziemy od tego bardziej uzależnieni, po prostu.

Tak, ja mówiłem na chyba podczas ostatniego, naszego spotkania czy przedostatniego, że oczywiście niebezpieczeństw tej technologii, mówię teraz o całej, a jest bardzo dużo, różnych, niektóre z nich, być może jesteśmy w stanie obejść wprowadzając odpowiednie obostrzenia czy jakieś regulacje,

natomiast gdybym miał zrobić swoją totalnie subiektywną listę, to na samym topie by były kwestie relacji i kwestie społeczne.

Innymi słowy w momencie, gdy dzisiaj mamy coraz większą grupę młodych ludzi, którzy z różnych względów

boją się wychodzić na zewnątrz, mają kłopot nawiązywaniem kontaktów chociażby z rówieśnikami i korzystają z możliwości mediów społecznościowych po to, żeby się komunikować, to niemalże rwiemy włosy z głowy i mówimy, co będzie jutro, ale wciąż dzisiaj po jednej stronie i po drugiej stronie jest człowiek, co prawda pomiędzy jest technologia cyfrowa.

Jutro tego drugiego człowieka może nie być, bo tu nie chodzi tylko o pisanie z czatem, tu chodzi o wygenerowanie obrazu tak realistycznego jak niektóre już teraz, tym bardziej, że człowiek siedzący przed komputerem taki obraz jest orzędy wielkości łatwiej wygenerować niż żeglarzy na morzu,

gdzie jest wiatr, gdzie są żagle, gdzie jest woda pryskająca, gdzie są fale, gdzie jest dynamika, co do tego nie ma wątpliwości i za chwilę może się okazać, że kolejne pokolenie, obynie albo część tego pokolenia, obynie, będzie usatysfakcjonowana, wystarczająco kontaktem z maszyną,

z algorytmem, nie tylko przez pisanie, nie tylko przez dźwięk, ale też przez obraz.

I mówiąc szczerze, to mnie trochę przeraża, bo jednak my się kształtujemy najbardziej przez komunikację z drugim człowiekiem,

zderzeniu z drugim człowiekiem. Czasami wtedy, kiedy się nie zgadzamy z sobą i musimy się uczyć komunikowania,

musimy się uczyć stawiania, barier, musimy uczyć się także argumentowania.

Tego powinna uczyć rodzina, tego powinna uczyć szkoła, ale to się nie dzieje w samotności, to się dzieje wtedy, kiedy dwie bądź więcej osób się spotykają,

gdy po drugiej stronie będzie algorytm, który zawsze będzie takim, jakim tego chcesz mieć.

On się ciebie będzie uczył, zawsze będzie dla ciebie czas, zawsze będzie miał ciebie,

w cudzowej priorytecie i tak dalej, to nagle zniknie cała pętla zwrotna kształtowania młodego człowieka,

nie tylko młodego.

Potrzeby bliskości, potrzeby uwagi.

Tak, być może ten element, znaczy on z samą pewnością się pojawi.

Pewnie we wrześniu zrobimy odcinek o szkole i o edukacji,

ale tutaj on mi się pojawił z kolei w głowie, dlatego że widzę obrazy, których nie ma. Widzę, znaczy one są, ale one nie zostały nakręcone. One nie zostały zanimowane w taki sposób, że duże studio animuje, a Vataru, który wygląda jak prawdziwy człowiek, być może za chwilę to się będzie działo w czasie rzeczywistym i on będzie wyglądał jak prawdziwy człowiek. I on będzie mówił, podłączony do dużego modelu językowego i tak dalej. Ale to powstawało już, nie wiem, czy opowiadałem ci o takim jednym serialu online, który powstawał, na bieżąco, chat GPT pisał dialogi, jakiś tam generator tworzył dźwięk, a wideo było tworzone przez też jeden z tych... I on leciał jako strumień 24 godziny na dobę. On był w jakimś tam stylu vulgarnej i tak dalej, ale to był jakby samograj, tak? To był jakby niekończący się strumień jakiegoś takiego scenariusza. Ten scrolling. Tak, i on sobie iść tam leciał. Nie miał jakiegoś super dużego sensu, ale to już był jakiś taki wytwór pierwszy. Ja się obawiam, że za chwilę nie będzie miał kto konsumować tych wszystkich treści, które są tworzone, bo tego będzie tworzone po prostu coraz więcej. Jest jeszcze jeden taki element, który mi się przypomniał apropo grafik, bo pojawiło się takie pojęcie jak pranie danych. O praniu pieniędzy słyszałeś pewnie tam, wiesz. I mam jakiś duży doświadczeń w tej kwestii, ale wiem o co chodzi. Ja tam zawodowo miałem troszeczkę do czynienia. Ogólnie sytuacja wygląda tak, że w tej chwili dane jakby przechodzą przez taką warstwę, która ma zanonimizować to, skąd one się biorą. I tak jak było w tym przypadku firmy, która została pozwana przez tego stoka, tak coraz więcej ludzi zaczyna rozumieć, że wszystkie wytwory, które wytworzyli w postaci blogu postu, w postaci zdjęć, grafik czy jakiegokolwiek innej sztuki są po prostu wykorzystywane do uczenia. No i powstają modele, które potem są gdzieś tam wydzielone dalej, z którego oni nic nie mają. Jakby z których oni są elementem czegoś na co się nie zgodzili. Więc jakby te wasze oryginalne prace ich tam nie ma, to zostało przeprane, ale mamy model, który jest w stanie stworzyć pracę prawie idealną z waszymi. Więc takie nowe pojęcie, które jest niebezpieczne, pranie danych, ostatnio mnie uderzyło i myślę, że to będzie coś, co będzie dosyć straszne, bo to będzie dotyczyło każdego, kto publikuje coś w internecie. Czy zapytamy naszego znajomego Krzemysława? Tak jest, o ostatnie pytanko, które nam zostało, czyli o pracy. O EJA jako konkurencja dla ludzi w branży kreatywnej? To prawdziwa wyzwańka. Chociaż sztuczna inteligencja może wspierać i uzupełniać kreatywność, ciężko wyobrazić sobie, że całkowicie zastąpi ludzi w tej dziedzinie. Oczywiście EJA może generować sztukę, jak wspominaliśmy wcześniej,

ale to wciąż jest narzędzie, które działa na podstawie wcześniejszych wzorców i danych. Kreatywność człowieka jest zdecydowanie czymś więcej niż prostym powielaniem wzorców. To właśnie unikalna perspektywa, emocje, intuicja i zdolności interpretacyjne człowieka nadają sztuce jej głębie i znaczenie.

Sztuczna inteligencja może być narzędziem do eksploracji nowych idei i inspiracji, ale to człowiek jest tym, który nadaje im ostateczną wartość.

Dodatkowo branża kreatywna opiera się również na interakcji międzyludzkiej i komunikacji. Procesy twórcze często wymagają współpracy, wymiany pomysłów i odczuwania emocji. To coś, co EJA w obecnym stadium rozwoju nie potrafi całkowicie zastąpić.

Pozwól, że ja cię trochę pod włos.

W momencie, kiedy masz do czynienia ze sztuką, tak mi się skojarzyło opropo Krzysimira, to ty jesteś elementem układu.

To znaczy ty obserwujesz i reagujesz na to, co się dzieje.

Trochę tak, jak w kantówce.

Więc bez ciebie jako odbiorcy, twórcy to właściwie sztuka nie istnieje.

Co pamięta takie pytanie na zajęciach w czasie studiów, na zajęciach z logiki, gdy wykładowca zapytał, czy znak drogowy, który jest położony w magazynie służb drogowych, tak na podłodze, czy on jest znakiem drogowym, czy nie?

To jest i nie jest.

Po pierwsze, nie stoi przy drodze.

Po drugie, nikt go nie widzi, więc on nie przekazuje żadnej informacji.

No to jest czy nie jest.

Więc to jest trochę tak.

Czy obraz na który nikt nie patrzy jest obrazem, skoro twórca jakoś musi być sprzęgnięty z obserwatorem, ale z drugiej strony jest przecież cała rzesza ludzi, w tym po śmierci ludzi bardzo znanych, którzy tworzyli tylko dla siebie, bo mieli potrzebę tworzenia, nie mieli potrzeby, żeby tłumy obserwowały, mieli potrzebę tworzenia i w życiu bym nie powiedział, że oni nie tworzyli sztuki i w życiu bym nie powiedział, że oni nie byli artystami.

Sztuka wymaga odbiorców.

Wyszło pod włos czy nie?

Pytanie mamy takie.

Czy wy macie?

Czy problemem może nie być teraz zwiększenie produkty...

Czy ja to dobrze czytam?

...produktywności.

...produktywności do poziomu, gdzie konsumpcja sztuki przestanie być wystarczająca, by utrzymać pojedynczego twórcę.

Ale to wydaje mi się, że z tym mamy do czynienia niezależnie od algorytmów i niezależnie od sztucznej inteligencji.

Jest rzesza twórców, którzy z różnych względów nie są w stanie się utrzymać ze swojej twórczości.

Czasami dlatego, że po prostu są kiepscy.

Czasami dlatego, że ich czas jeszcze nie nadszedł

i znamy w historii wiele nazwisk takich, którzy głodowali, przymierali głodem albo żyli z czegoś zupełnie innego. Natomiast albo na starość, albo pośmiertnie nagle się okazywało, byli trendseterami, jakby to dzisiaj powiedzieć, tworzyli zupełnie nowe nurty i dzisiaj byśmy się zdziwili, jak świat mógł nie docenić ich geniuszu. No nie docenił, znaczy świat rzadko docenia geniusz tych, których ma obok siebie i to dotyczy absolutnie wszystkiego, nie tylko sztuki. Więc wydaje mi się, że zawsze jest tak, jakkolwiek fatalnie to zabrzmiało, że jest nadprodukcja twórców. I część z nich, niezależnie od tego, czy to są osoby warte obserwowania, czy nie, wchodzimy znowu w definicję sztuki, bo nie chcę powiedzieć, że nie warte dlatego, że nie tworzą sztuki, bo nie wiem, co jest sztuką, co nie, ale generalnie jest zawsze więcej twórców, niż odbiorców chcących za tę twórczość zapłacić. Więc część twórców, tak myślę, że tak jest, nawet jestem tego pewien, to są osoby, które z definicji i ze statystyki nie mogą z tej sztuki żyć. Na poziomie ekonomicznym, tak. Na poziomie ekonomicznym, bo tak rozumiem to pytanie. Tak, tak, zgadzam się. Znaczący ja myślę, że globalizacja jeszcze zwiększa ten efekt, który tylko ci najlepszy, z najlepszych globalnie jakby... Albo sprawni, bo mówisz, najlepsi, ale czasami, i to jest doświadczenie myślę każdego z nas, gdzie mówisz tak, mój Boże, dlaczego to jest tak, że ten twórca albo XYZ w ogóle, o co chodzi? No, był sprawny, albo opanował narzędzia, albo był szybszy, niekoniecznie był dobry. Tak, to prawda, jakby tylko to tam trzeba sobie później to zracjonalizować jakoś. Ja myślę, że tak jakbym miał znaleźć inną odpowiedź na to, no to oczywiście tym takim pierwszym zapłatą za sztukę jest zachwyty. A zachwyty to już... Ciężko chleb kupić. Dokładnie, ciężko to wymienić na czekoszoki. Więc trudno jest wyżyć z zachwyty. Natomiast zobacz, że mamy dzisiejszą taką trochę ekonomię spód socjomidliów opartą właśnie na pochodnej, czyli na lajkach, na tych reakcjach, interakcjach, emocjach, gdzie ludzie jakby wchodzi w to. Ciekawe jestem, czy jakby powstał kiedyś, znowu żartuję oczywiście, ale startup, który przekuwałby zachwyty w jakąś kryptowalutę, czy coś innego, no bo takie rzeczy się dzieją. Ludzie dziękują innym w różne sposoby, czy jakieś tam formy patronatu, czy formy jakiegoś bezpośredniego wsparcia itd. To się dzieje. Jest taka potrzeba wewnętrzna, jakby w ludziach więcej.

No na tym jakby bazuje cały crowdfunding.

Tak, tak, tak.

Wiem, że nikt się nie zmusza do tego, żebyś 10 zł, czy 100 zł dał twórcy.

Co więcej, tam masz nawet zaznaczony anonimowo.

Tak, więc tu nawet nie chodzi o to, żeby ktoś ci dziękował.

Być może dla niektórych to jest ważne, ale jednak jak przeglądam,

choćby na nauka to lubię, to nie mam wrażenia,

że większość chce podziękować.

Większość podziękowań.

Większość to robi, dlatego że odczuwa potrzebę,

jakoś identyfikuje się z twórcą i po prostu mówi, ok, tam mu pomogę.

To jest też taki wyraz przekazania, hej, ja chcę tego więcej.

No bo jakby odpowiadając na to, ja wyobrażam jakby,

widzę mnóstwo twórców, którzy robią wartościowe rzeczy,

ale są absolutnie niedoceniani.

I to jest kurczę ten taki trudny problem na zasadzie.

Tworzyć dalej i zaciskać zęby i próbować, czy nie, więc tak.

Myślę, że ten problem może się pogłębiać w ramach generatywności,

pasując jeszcze na to, bo jak ktoś będzie miał dobrze zrobioną receptę na hity,

może tak powiem, to te hity będzie produkowały.

I gdybyśmy robili odcinki o muzyce, to z całą pewnością bylibyśmy w stanie

pokazać recepty na hity, czyli to jakie cechy konkretne,

jakie warunki konkretne musi spełniać piosenka, żeby była hita.

I algorytmy albo całe rzesze ludzi, którzy trudno nawet nazwać kompozytorami tak wprost,

tylko raczej rzemieślnikami, którzy dbają bardzo o to,

no chwilę temu się skończyła Eurowizja i miałem wrażenie,

że spora część piosenek to jest ta sama piosenka,

albo że ma mnóstwo tych samych cech,

bo odpowiednio zbrifowana grupa ludzi, ekspertów, siadała i wymyślała coś,

pod konkretny model, pod konkretne kryteria.

Powiem tak, ja jestem w grupie tych szczęściarzy, którzy nie widzieli,

natomiast trochę mi się to skojarzyło z takim procesem wytwarzania żywności,

w stylu np. chipsy, gdzie masz ludzi, którzy są odpowiedzialni

za dobranie kruchości, smaku, wymiany, to jest po prostu inżynieria,

która wpływa na to, że hejto ma w ten sposób wpłynąć na odbiorców.

A jak to właśnie wygląda?

No i to będzie coraz bardziej kolejną technik,

która ma za zdanie wzbudzić nasze reakcje.

Tak, dopływamy do brzegu?

Myślę, że tak.

Dobra, chcesz jeszcze coś powiedzieć, coś chcemy pokazać?

Ja myślę, że o prawie autorskim,

dookoła tego jeszcze sobie porozmawiamy zupełnie osobno.

Przy okazji prawa, tak.

Tak, przy okazji prawa.

Pojawia się wszędzie regulacja z tym związana.

Takie ogólne moje wrażenie, to jest tego, czy artyści powinni się bać tego, że z trasą pracę?

Na pewno znowu tak, w przypadku każdego zawodu będą tacy, którzy korzystają z tego, jak z darta, i będą tworzyć nowe rzeczy, będą tacy, którzy będą i szli w kierunku, hejto jest stworzone przez człowieka, i to pewnie będzie miało swoją niszę.

Co będzie miało ekonomiczne uzasadnienie?

Cieężko przewidzieć.

Na pewno będzie tak, z mojej perspektywy, że będzie mieli szerszy spektrum sztuki, który będziemy w stanie konsumować.

Być może więcej osób znajdzie tą swoją coś, co otwiera im dusza.

Ale z całą pewnością będzie też tak, że jeżeli ktoś dzisiaj czy studiuje prawo, czy myśli o prawie, to przynajmniej polecałbym rozważenie, zajęcia się prawem właśnie AI.

Absolutnie, ojej.

Zresztą dokładnie tak samo, jak chwilę temu, ale w zasadzie to jest wciąż aktualne, na jakimś spotkaniu z prawnikami młodymi bardzo, opowiadałem o tym, jak w przyszłości niedalekiej łatwo będzie znaleźć pracę komuś, kto zajmuje się prawem kosmicznym, prawem związanym z zasobami w kosmosie, chociażby to jest bardzo neurologowana kwestia, a moja teza jest taka, że zresztą o tym na nauka to lubię, będzie chyba najbliższy film, tak mi się wydaje, czwartek, jak nie, w ten to, w kolejny.

Jesteśmy w rozwoju technologii kosmicznych, w tym miejscu, w którym internet był 20 lat temu, czyli w momencie takiego wystrzelania.

Dobra, czyli co? Powoli kończymy?

Mam jeszcze coś do pokazania z listy?

Wydaje mi się, że mieliśmy jeszcze kilka obrazków, natomiast jeżeli popatrzymy sobie, bo w obrazie generatywnym, pokazywaliśmy przy poprzednich okazjach efekty mid-journey, dali, tam był taki prompt, zrób coś oryginalnego i kreatywnego, prosiłbym o realizację, o pokazanie tam dwóch, trzech obrazków, to są rzeczy, które są wygenerowane, ale myślę, na pierwszy rzut oka dla mnie są fajnie odjechane, tak, dosyć pozytywnie,

i tego będzie oczywiście coraz więcej,
takich metod jest więcej, one są coraz lepsze,
niektóre są fotorealistyczne, niektóre są w określonych stylach.

Dobra, a powiedz mi teraz, popatrz, patrzę na to,
i myślę sobie tak, gdyby malował to człowiek,
miałoby temu poświęcić bardzo dużo czasu.

Oczywiście, wysiłek.

Jeżeli teraz człowiek chce, żeby w cudzoświecie
namalował to algorytm,

ile czasu trzeba poświęcić, minuty, tak?

Tak, jak już umiesz pisać prompty odpowiednio,
to są raczej minuty.

A nauczanie się tych promptów?

To nie jest jakiś roket science,

to absolutnie jest coś, co jesteś w stanie poprawić,
tym bardziej, że te algorytmy też ewoluują,

więc wyobrażam sobie, że tego promptu,

który to był, zrób coś oryginalnego i kreatywnego,

to to pewnie było nawet szybciej.

Tak, to są te rzeczy wykorzystane do okładki,

także pojawiłem się ja i pojawisz się ty,

także wicewersal, tak to wyszło,

mid-journej tak nas widzi, taka to ewolucja.

Więc wyobrażam sobie, że to będzie coraz łatwiejsze,

żeby stworzyć jakąś sztukę,

na którą ktoś zareaguje pozytywnie.

Ok, no dobra, kończymy.

Bardzo dziękujemy za pytania.

Kilka żeśmy zadali, bardzo, bardzo, bardzo dziękujemy.

Dziękujemy Uniwersytetu Wiślowskiemu

za to, że nas przyjął i za to, że możemy z nim współpracować.

Jeszcze raz polecam bardzo książkę,

jak działa kosmos, Układ Słoneczny,

to jest pierwsza część jak działa kosmosu,

drugą. Tą książkę możecie kupić w sklepie Nauka to Lubię,

na stronie naukatolubie.pl znajdziecie sklep.

To jest też forma wsparcia Nauka to Lubię i tego, co robimy.

Napisana i ilustrowana w całości przez ludzi.

Przez człowieka, tak, być może już kolejna

będzie tutaj z taką pieczęcią,

zrobiona przez człowieka, zrobiona przez człowieka.

Dla tych z was, którzy nas oglądają,

mamy prezent rabat pięcioprocentowy w zakładce,

w zakładce, w zakładce, na prezent.

Tak, tam jest sklepie zakładka na prezent
i tam możecie te rzeczy nasze kupować,
ale tylko do końca jutrzejszego dnia,
czyli do końca szesnastego maja.
I z tym hasłem naukowy prezent,
tak, koniecznie, o widzisz, zapomniałem,
tego naukowy prezent do szesnastego maja
w zakładce na prezent, co jeszcze?
Widzimy się w czerwcu.
Widzimy się w czerwcu, bardzo dziękujemy
za pozytywny odbiór, mam nadzieję,
tego, gdzie osoby, które mimo wszystko trochę techniczne
rozmawiają o sztuce, który takim trudnym elementem
jest dla mnie do wymierzenia, bo to jest...
Może też jest tak, że właśnie czasami fajnie posłuchać
osób, które są na przykład, zajmują się sztuką
o fizyce, o kosmosie, jak one to widzą
i może komuś sprawiło przyjemność słuchanie
dwóch naukowców, może nie naukowców,
ale ludziskolceniem ścisły.
Tak, wiesz, nie wiem, może gdzieś zamieścimy.
Jeżeli macie jakieś pytania, jakieś sugestie,
jakieś propozycje do nas, to kontakt małpanała,
to lubię.pl.
Życzę Wam dobrego wieczoru.
Cześć.